

p. 24-25

REPORTATGE

"Li pot passar a tothom"
Les persones sense llar

p. 8

La Rotonda

El TSJC es pronuncia contra
les obres de reforma

p. 16-17

Mario Gas

"En una època de desconcert,
els referents són fonamentals"

p. 31

La Sra. Rius

"Si ho vols saber tot, truca'm"

Viure sense llar

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepció@cldental.es

lluís bragulat

can lluís des de 1971

xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia

c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es / Tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a dissabte
10-14.30 / 16-20 h
(a l'hivern, tanquem a les 19 h)
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari

de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14:30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

**Vols fer una festa
i no saps on?**

Estàs a casa teva!
(netegem nosaltres)

**Festes
Privades**

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

Nota79
BARCELONA LIVE MUSIC BAR

SLAM BRIDGE

ABB Academia de Bridge de Barcelona

Cursos por niveles, iniciación, opciones de practicar.
Diversión, ejercicio mental.

draganmbcn@gmail.com - Tel. 606 452 687

Ronda General Mitre, 126 local
Tel.: 93 269 55 78 tardes
Email.: bridgenouslam@gmail.com
Web.: clubslambridge.com

Clínica ServiDigest

Esòfag de Barrett. Ablació Endoscòpica amb Radiofreqüència

L'Esòfag de Barrett és un dels factors de risc relacionat directament amb l'Adenocarcinoma d'Esòfag.

La Ablació Endoscòpica per Radiofreqüència és una tècnica efectiva i segura que pot disminuir la progressió de la displàsia i d'adenocarcinoma.

Clínica ServiDigest disposa de l'equip de RF més avançat amb els catèters d'ablació per radiofreqüència d'última generació i amb Unitats especialitzades en l'Esòfag de Barrett i en la Malaltia per Reflux gastroesofàgic.

Clínica ServiDigest: la medicina adaptada a cada pacient.

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carne@diarieljardi.cat

Redacció
ELENA BULET, JUANJO COMPAIRÉ,
ROSER DÍAZ, M. ANTÒNIA FONT,
BERNAT JULIÀ, EDUARD SANT,
MARTA TRIUS

Correccions
M. ANTÒNIA FONT,
JUANJO COMPAIRÉ

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercial
JOSEP M. FARRÀS
jmfarrasribas@gmail.com
comercialsantgervasi@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Viure sense llar © Elena Bulet

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Publicitat: 654 044 410

Editorial

L'hivern va estenent el seu alè arreu: l'aire al carrer és fred i els que s'ho poden permetre, dins de casa troben el confort de l'escalfor. El cel té el blau més pur de l'any i, des dels cims de Collserola, es veuen els Pirineus ben nevats. L'hivern neteja els paisatges, els fa més brillants, més transparents. També més durs. Però, quan l'hivern arriba a la seva plenitud, sembla que la natura s'hi rebel·li. Les mimoses despleguen la seva espectacular florida groga en els jardins del barri, i els ametllers comencen a treure les seves delicades flors, tan blanques com la neu, en els paratges més càlids de la serralada. Encara són florides incertes en molts casos, ja que el fred és viu, però anuncien l'esclat futur de la primavera.

Dediquem el reportatge d'aquest mes als sensellar, un col·lectiu de la societat al que sovint no se li dona prou veu. Les persones sense sostre es troben davant diversos problemes estructurals que els dificulten la seva realitat diària. Problemes com la reinserció laboral, l'accés a l'habitatge o la pobresa energètica en són alguns exemples. Precisament de pobresa energètica se n'està parlant aquestes setmanes en xerrades i debats als centres socials de Sarrià i Sant Gervasi.

L'hivern ens porta el Carnaval, la festa més irreverent del calendari festiu. Aquest any, capricis de l'astronomia, ens arriba a principis de març, coincidint amb la Festa de Sant Medir, molt arrelada als barris de la Bonanova, el Farró i Sarrià, on hi ha colles antigues però molt actives. Aquest any la Candelera, el dissabte 2 de febrer, "ha plorat i ha rigut" cosa que fa més incerta la dita en aquests temps de canvi climàtic: "Si la Candelera plora, el fred és fora, si la Candelera riu, el fred és viu". Esperem que per l'arribada d'en Carnestoltes, el clima serà més càlid. ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor El carrer Bertran

6-7 NOTÍCIES DEL DISTRICTE

El tramvia per la Diagonal JORDI LLORACH

Electricitat, gas i aigua JUANJO COMPAIRÉ

La Pira Feminista / Vist al twitter

8 NOTÍCIES DE SANT GERVASI

Sentència contra la Rotonda C. ROCAMORA

Riera de Cassoles CARME ROCAMORA

10 NOTÍCIES DE SANT GERVASI

L'incendi del carrer Balmes MARTA TRIUS

Parem la injustícia JESÚS MESTRE

12 NOTÍCIES DE SANT GERVASI

El dipòsit del reiu Martí CARME ROCAMORA

Nota 79: programació JESÚS MESTRE

14 - 15 NOTÍCIES DE SARRIÀ

Can Caralleu CARME ROCAMORA

Can Raventós sobreviu JESÚS MESTRE

El carrer Riu de l'Or JUANJO COMPAIRÉ

16-17 ENTREVISTA: GENT DEL BARRI

Mario Gas JUANJO COMPAIRÉ

18-19 POLÍTICA DE BARRI

Ernest Maragall / Jaume Collboni /

El programa de la CUP CARME ROCAMORA

20 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, GLÒRIA VILALTA, JAUME DE OLEZA

21 HISTÒRIA

L'accident del tren JORDI BIGUES I AMADEU BLANCH

22 TREBALLANT / FOTOREPORTATGE

Enric Salesa i 70 anys de l'empresa J. MESTRE

Festes Sant Vicenç LLUÍS MORERA I MARTA TRIUS

24-25 REPORTATGE

La realitat de les persones sense llar:

"Li pot passar a tothom" ELENA BULET

26 EXPLORANT EL JARDÍ

L'hort dels caputxins de Sarrià M. J. TORT

El tord ENRIC CAPDEVILA

27 ABANS I ARA

Can Ponsic JESÚS MESTRE

28-31 ARTS I LLETRES

Temporada d'Òpera de Cambra EL JARDÍ

Assaig obert de la Coral Espai M. ANTÒNIA FONT

Pau Casla al CIC MARTA TRIUS

Homenatge a Foix ROSER DÍAZ

Fugir era el més bell que teníem CASA USHER

Sang a Sant Gervasi (30) JORDI QUER

El jardí amb... La Sra. Rius SANDRA PALAU

32 ECONOMIES ALTERNATIVES

Joaquim Englert, Social Forest RUTH MELLADO

34-35 LA MIRADA JOVE

PEJ, amb Indigo i Júlia ELENA BULET

Sant Gervasi és apte... MARCO RENZELLI

Puja el teló JNC SARRIÀ-SANT GERVASI

Veus a Vil·la Florida EDUARD SANT I CHALOIS

36 PER ALS PETITS DE CASA GRÀCIA FARRÀS

33 CUINA I NUTRICIÓ

Guisats de carbassa FRA VALENTÍ SERRA

Fruits silvestres MARTA CASTELLS

38 GENT GRAN

Estimulació cognitiva EDURNE ITURMENDI

Quiropràctica i ajustos vertebrals R. DÍAZ

Pinzellada d'una velleïta MONTSERRAT CORNET

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

VIU EL SO AMB EL TEU PROPI ESTIL

OTICON | **Opn**

**30 DIES
DE PROVA**

I AMB TOTA LA TRANQUIL·LITAT

Asseguri el seu audífon per 5 anys de garantia davant

- ✓ Pèrdua
- ✓ Robatori
- ✓ Reparacions

INSTITUT AUDITIU

salesa

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

Del 7 de febrer al 8 de març de 2019

FEBRER

FINS AL 15 DE FEBRER

Exposició: **Sherlock Holmes**
Biblioteca de Sant Gervasi
c. Sant Gervasi de Cassoles, 85

FINS AL 22 DE FEBRER

Exposició: **Dret a volar**, amb
Associació Defensa Drets Animal
Centre Cívic Vallvidrera
c. Reis Catòlics, 16-34

FINS AL 28 DE FEBRER

El cos, amb Projecte Minerva.
Centre Cívic Vil·la Florida
c. Muntaner 544
Exposició: **Els carrers són nostres**, de Rock Blackblock.
Espai Jove Casa Sagnier
Jardins d'Enric Sagnier
Exposició: **Sumi-e: Pintura japonesa amb tinta**, amb alumnes de Sumi-e kai.
Centre Cívic Sarrià
c. Eduardo Conde, 22-42

7 DIJOUS

19 h
Conversa entre els autors
Maria Barba i Ramon Solsona.
Casa Usher
c. Santaló, 79
19 h
Xerrada: **Millorant la vida de les persones**, amb Laia Ortiz i Gemma Tarafa.
Centre Cívic Vil·la Urània
Via Augusta, 102
19 h
Diàlegs de Pedralbes. Drets i llibertats: **Llibertat d'expressió**, amb Daniel Gamper, Laia Serra i Antoni Bassa.
Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes
19.30 h
Cicle: **Llums de Bohèmia: Toca'm el cuplet**, amb Mònica Torra i Txema Riera.
Centre Cívic Sarrià
20 h
Concert: **Marta Zabaleta Acadèmia Marshall**
c. compte de Salvatierra, 10
20.30 h
Teatre: **Primera història d'Esther**, de Salvador Espriu, amb Joan Anguera i Vuitè 4ART.

Fins el 17 febrer

Teatre de la Gleva
c. de la Gleva, 19
21 h
Miquel Abras
Luz de Gas
Entrades: 10 €
21.30 h
Lluís Coloma: **boogie woogie**
Nota79
c. Vallirana, 79
Entrades: 7 € i 10 € (taquilla)

8 DIVENDRES

18 h
Concert: **Galícia Quartet**.
Centre Cívic l'Elèctric
18 h
Presentació del llibre
El pastel de Zanahoria.
Biblioteca Clarà
Dr. Carulla, 22-24
19 h
Inauguració de la exposició:
Something else, de Marc Llach. Fins a l'11 de març.
Espai Putxet
c. Marmellà, 13
20 h
Cant per a tothom, música moderna: **Cor En Clau Vocal**
Centre Cívic Pere Pruna
Ganduxer, 130
20 h
L'imperdible del divendres.
Poesia: **Ja no comprenc res**, amb Josep Pedrals.
Casa Orlandai
c. Jaume Piquet, 23

9 DISSABTE

10 h
Caminada: **Gestió de la fauna al Parc de Collserola**, amb Patrícia Rovira.
Centre Cívic Vallvidrera
10.30 h
Màscara de Carnaval **hand-made**, amb Marisa Stinga.
A partir de 6 anys
Centre Cívic Vil·la Urània
12 h
Espectacle familiar: **Bon profit de contes**, amb Raig de Sol contes. De 4 a 10 anys
Centre Cívic Can Castelló
19.15 h
Celebració de **Santa Eulàlia**, amb l'Orfeó Jove Sarrianenc.
Parròquia de Sarrià

10 DIUMENGE

11.30
Ecodiumenges: **Floració i pol·linització de l'ametller**, amb Eduardo Saiz.
Porta del Castell Oreneta
c/ Montevideo, 45
Organitza: **AV Sarrià**
12 h
Ametller florit, davant del mausoleu de Joan Maragall, amb Narcís Comadira, i el grup de veus la Coral Sant Jordi.
cementiri de Sant Gervasi
Museu-archiu Joan Maragall
12 h
Ballada de **Sardanes a Sarrià**, amb la cobla Baix Llobregat.
pl. de Sarrià

DE L'11 AL 16 DE FEBRER

Setmana de la ciència.
Espai Jove Casa Sagnier

11 DILLUNS

17 h
Aula d'extensió universitària
CIC gg: **Música i matemàtiques** amb Jordi Deulofeu.
Auditori Joan XXIII
Via Augusta, 205
Preu: 5 €
19 h
Conferència de Najat El Hachmi:
Nosaltres, els no altres.
Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia
c. Pere II de Montcada 8

12 DIMARTS

19 h
Conferència: **Comas i Solà encara desconegut**, Aster.
Centre Cívic Vil·la Urània
19.30 h
I tu, autònom i empresari
quin paper tens a la Cambra de Comerç?
Centre Cívic Vil·la Florida
Organitza: **ANC SSG**

13 DIMECRES

10 - 12.30 h
Xerrada: **La teva vida sense dolor**, del Grup Sensa Dolor.
Hospital Plató
c. Tavern, 61
17.30 h
Llibres a escena: **La mar a terra**, amb Rah-mon Roma.
Biblioteca Collserola

19 h
Xerrada 15M: **Hem de tancar les nuclears?**, amb X. Bohigas
Casa Orlandai

14 DIJOUS

17.30 h
Xerrada per a famílies: **Reflexologia infantil**, amb M. Matilla
Centre Cívic Vallvidrera
19 h
Càpsula vespertina: **La dona en el teatre**, amb Teresa Rosell
Casa Orlandai
Entrada: 3 €
19 h
Ciència *in progress*: **Els límits de la ciència**, amb Annette Mülberger.
Centre Cívic Vil·la Urània
19.30 h
Veus: **Anthus**, jazz mediterrani.
Centre Cívic Vil·la Florida
21.30 h
Leonard Cohen: **Song of Love**, amb Famous Blue Rainchords.
Nota79
Entrades: 7 i 10 €

15 DIVENDRES

17.30 h
Contes sota l'escala:
El lleó i l'ocell. De 3 a 8 anys.
Casa Orlandai
19 h
Documental musical: **Les mans d'Àlícia**, amb d'Ali Torra, filla d'Àlícia de Larrocha.
Centre Cívic Pere Pruna
19 h
Música't: **Araca**
Centre Cívic Can Castelló
19 i 21 h
Dansa: **UnoxUno**, amb Fr3
Bodies de l'Escola Vàrium
Casa Orlandai

16 DISSABTE

12 h
Ciència *in progress*: **Això no sortia al llibre d'història de la ciència!** amb Eugenio Manuel Fernández Aguilar.
Centre Cívic Vil·la Urània
12 h
Matinal familiar. Titelles:
El Peix Irisiat. De 2 a 6 anys.
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

L'agenda recull
les informacions
que arriben a
la redacció.

Hi ha notícies i
informació més
completa de les
activitats i
enllaços a inter-
net, a l'agenda
del web
diarieljardi.cat

17 DIUMENGE

18 h
Teatre: **Loser**, amb el Grup de Teatre Tàndem.
Teatre de Sarrià
19.30 h
Clàssica: **Evoéh presenta Amor et Fides**: Cants d'amor
Nota79
Entrades: 15 i 19 €

18 DILLUNS

11 h
Utilitza el teu smartphone
per trobar feina.
Casa Sagnier / Punt infoJOVE
de Sarrià-Sant Gervasi
17 h
Aula d'extensió universitària:
Virus i bacteris, amb A. Bosch
Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €

19 DIMARTS

17.30 h
Sac de rondalles: **20.000 lleigues de viatge submarí**, amb A. Estengre. A partir de 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
17.30 h
Maintenir una llar segura a l'hivern, amb Teleassistència
Casal gg Sant Ildefons
c. Marià Cubí, 111
19 h
Cicle les veus de l'ànima:
Nom de dona
Monestir de Pedralbes

20 DIMECRES

18 h
Club lectura. **Atreix-te amb els llibres**, amb Mon Mas.
Biblioteca Collserola
18.30 h
Xerrada pràctica. Residu zero:
Reparacions petits aparells elèctrics.
Centre Cívic Can Castelló
18.30 h
T'interessa: **Muntanyisme i solidaritat**, amb Sergi Mingo-te, alpinista..
Biblioteca Collserola
19 h
Maggie O'Farrell visita la biblioteca, amb Sebastià Bennasar.
Biblioteca de Sant Gervasi
19 h
Cafè científic: **Canvis en els animals**, amb Lluís Tort,
Casa Orlandai
Entrada: 3 € amb consumició

21 DIJOUS

19.30 h
Veus: **Takeuchi Quartet**.
Centre Cívic Vil·la Florida
21.30 h
Jazz: **Maitia Trio & Joan Mas**.
Nota79
Entrades: 7 i 10 €

22 DIVENDRES

18 h
Fem un any d'Espai Jove.
Espai Jove Casa Sagnier
19 h
Cant per a tothom: **Òpera i sarsuela**, amb alumnes de l'Acadèmia Marshall.
Centre Cívic Pere Pruna
20 h
Espectacle de dansa:
Barcelona Dance Center, direcció Gina Rigola.
Teatre de Sarrià
22 h
Micro obert & Jam Session.
Coordinadora de Rock Sarrià
Centre Cívic Sarrià

23 DISSABTE

10.30 a 12.30 h
Dolços esbojarrats de Carnestoltes, amb Laurier Ngilimana.
Centre Cívic Vil·la Florida

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia,
consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web
i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

► 11 a 13 h
Carnaval Xarleston.
 Centre Cívic Vil·la Florida
 ► 12 h
 Contacontes: **L'aneguet pre-**
sumit, amb Vivim del Cuentu
Casa Usher
 ► 18 h
 Espectacle familiar: **La sirena**
i els amics de la mar.
 Centre Cívic Pere Pruna
 Entrada: 3,19 €

24 DIUMENGE
 ► 7.45 h
 FentKmí: **La Serra de Miralles**
CE Els Blaus
 c. Cornet i Mas, 15
 ► 11.30 h
 Ecodiumenges: **Papallones.**
Associació de Veïns de Sarrià
 c/ Canet, 4
 ► 19.30 h
 Clàssica: **Steinway & frienda:**
 Salvador Monzó Almirall, piano
Nota79
 Entrades: 15 €, 19 € (taquilla)

25 DILLUNS
 ► 17 h
 Aula d'extensió universitària
 CIC gg: **La Pietat Desplà de B.**
Bermejo, amb Artur Ramon.
Auditori Joan XXIII
 Preu: 5 €
 ► 20 h
 L'òpera entre bambolines:
Elisir d'amore, de G. Donizetti.
Casa Orlandai
 Entrada: 4,50 €

26 DIMARTS
 ► 18 h
Com començo a fer el meu
treball de recerca (tr).
Casa Sagnier / Punt infoJOVE
de Sarrià-Sant Gervasi
 ► 19 h
 Conferència Rosa Maria Calaf:
Explicar les migracions.
Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia

27 DIMECRES
 ► 17 h
Carnaval gent gran.
Centre Cívic Vil·la Florida
 ► 19 h
Secundaris, de Núria Cadenes
Casa Orlandai
 Entrada: 3 € amb consumició

28 DIJOUS
 ► 17 - 19.30 h
Carnaval de Sarrià: Dijous
gras i arribada del Rei
Carnestoltes. Organitza:
Comissió de Carnaval de Sarrià
 ► 17.30 h
Minicarnestoltes Dijous Gras
Casal de Barri Can Rectoret
 ► 19.30 h
 Veus: **Jules.**
Centre Cívic Vil·la Florida
 ► 21 h
 Guitarr BCN 19: **Javier Álvarez**
Luz de Gas
 Entrades: 20 €

MARÇ

1 DIVENDRES
 ► 17 h
Carnaval al Farró:
Celebrem el Carnestoltes!
Plaça Mañé i Flaquer
 17.30 h
 ► Carnestoltes a Vallvidrera,
 amb Jordi Callau.
Centre Cívic Vallvidrera
 ► 20 h
 L'imperdible del divendres.
Marta Knight i Bianca Steky
Casa Orlandai

2 DISSABTE
 ► 10 h
Carnaval al Putxet: Celebrem
Carnestoltes!
Espai Putxet
 ► 11 a 13.30 h
Diada de Carnestoltes al
Mercat Galvany, amb l'actu-
 ació de la Marching Band, de
 la ma de l'Escola Virtèlia.
Mercat Galvany
 ► 17 a 20 h
Carnaval de Sarrià: Rua de
Carnaval i festa de disfresses
Comissió de Carnaval de Sarrià

3 DIUMENGE
 ► 12 h
 Espectacle familiar: **Fràgil**,
 amb Maria Andrés.
Centre Cívic Vil·la Florida
 Preu: 3,19€
 ► 18 h
 Espectacle de cultura popu-
 lar: **De punteta i de... cançó.**
Teatre de Sarrià

4 DILLUNS
 ► tot el dia
Diada de Sant Medir
a Sarrià i Sant Gervasi
 Organitza: **Federació**
de Colles de Sant Medir
 ► 19 h
Estabilitat i caducitat dels
aliments, amb Abel Mariné.
Centre Cívic Vil·la Urània
 ► 20 h
Maragall a casa, J. M. Jaumà.
Arxiu-Museu Joan Maragall
 c. d'Alfons XII, 79

5 DIMARTS
 ► 17.30 h
Carnestoltes.
Casal gg Sant Ildefons
 ► 19 h
 ...en nom de... **Anna Ballbona**
en nom de Víctor Català.
Biblioteca de Sant Gervasi

6 DIMECRES
 ► 18 h
 Cicle Crea(dones): **Pensions,**
per què les dones estan
discriminades? amb Marea
 Pensionista SSG.
Biblioteca Clara
 ► 19 h
 Les Veus de la República:
Cuinar, netejar, feines que
importen, amb Las Kellys,
 Coopnet i Mujeres Latinas.
Casa Orlandai
 Organitza SSG Coopera
 ► 19 h
Carnaval de Sarrià:
Enterrament de la Sardina
Comissió de Carnaval de Sarrià
 ► 20 h
 Cicle cread(on)es: **Dones**
emprenedores, conferència
 de Myrtha Casanova.
Centre Cívic Pere Pruna

7 DIJOUS
 ► 19 h
 En nom propi: **Trobada entre**
Najat El Hachmi i T. Solana.
Casa Usher
 ► 20 h
Jazz Class Jam – Mardi Gras.
Casa Orlandai
 Entrada: 4.50 €

8 DIVENDRES
Dia internacional de la dona

NOMENCLÀTOR

El carrer Bertran

JESÚS MESTRE CAMPI

És un dels primers carrers que es van obrir al Putxet i, a partir de Bertran, es va urbanitzar el costat de ponent del turó. L'origen del vial data de l'any 1855, quan Josep Bertran i Ros heretava del seu oncle Francesc Tomàs i Ros uns terrenys al Putxet, on també hi havia la torre de Ca n'Ausich, després coneguda com a Torre Bertran. Josep Bertran va presentar un primer projecte d'urbanització de la finca el 1861, però el projecte definitiu es va aprovar uns anys més tard. El 1862 ja s'havia fet l'explana- ció del carrer. A final de segle XIX ja hi havia moltes torres construïdes, i Josep Bertran va emprendre les urbanitzacions dels carrers Elisa i Musitu, noms que feien referència a la seva muller, Elisa Musitu i Garcia-Navarro.

La primera meitat del segle XX és el període de major esplendor del carrer Bertran, ja totalment urbanitzat.

Va ser un carrer de torres i torretes amb jardins generosos on no hi faltaven arbres fruiters, un safareig o un sortidor i, en alguns casos, petits horts familiars. La gent que hi vivia era de classe mitjana-alta, sobretot professionals i artistes que tenien la seva ocupació a la ciutat però vivien en un ambient "de muntanya", molt més saludable. Elvira Farreres, a *El Putxet, Memòries d'un paradís perdut*, ha deixat un testimoni viscut de com era el carrer i la seva gent.

A partir dels anys seixanta, les torres van començar a desaparèixer i han estat substituïdes progressivament per cases de veïns. Avui, pràcticament no queda ni la mostra del que havia estat l'antic Bertran. El carrer manté el caràcter residencial, amb pocs comerços, i una situació envejable, enlairat sobre el barri de la Bonanova, però a tocar de la ciutat.

Cantonada dels carrers de Bertran i Castanyer, a principi dels anys trenta. Un grup de veïns i veïnes estaven preparant els guarniments de la Festa Major. Fotografia d'Emili Godes Hurtado / IEFC, cedida per Maria Rosa Godes.

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquets
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
 Via Augusta, 166
 08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

Xerrades sobre assessorament energètic al districte

JUANJO COMPAIRÉ

El dimarts 22 de gener es van iniciar a Vil·la Florida les xerrades d'assessorament energètic adreçades a la població del districte. Es tracta d'una iniciativa municipal, eminentment pràctica. Les sessions han tingut lloc a diferents equipaments a càrrec de Justo Martín.

Amb els rebuts a la mà

La primera sessió fou dedicada a entendre els rebuts de llum, gas i aigua. Comencem per l'electricitat: com podem saber si tenim una tarifa de mercat lliure (sense límit) o una tarifa regulada (que té un límit marcat pel Govern, molt més interessant)? Com sabem si podem tenir dret a un bonus social, cosa que significaria un descompte del

25%? Quins avantatges i inconvenients tenim si contractem amb altres empreses, com ara "Factor energia" o una cooperativa com ara Som energia? Com apuntar-se a la nova empresa elèctrica municipal Barcelona energia?

Quan parlem de l'aigua, hem de tenir en compte quantes persones conviuen en l'habitatge (si són més de 3 tenim dret a una "ampliació de tram" o ampliació del mínim que es paga a una tarifa més econòmica). Quines famílies tenen dret al "cànon social"? Hi ha hagut també altres tipus de xerrades sobre com estalviar energia, com reclamar, etc.

El paper de l'Ajuntament

Des de fa temps estem veient anuncis municipals penjats a les parades

de bus insistint en el dret a l'energia ("Passar fred a casa no és normal. L'energia és el teu dret", diuen). Efectivament, de forma paral·lela a les oficines d'habitatge, han anat apareixent punts d'assessorament energètic. Cada ciutadà o ciutadana s'hi pot adreçar per rebre informació gratuïta sobre les qüestions abans esmentades o d'altres. Per a Sarrià Sant Gervasi el punt està situat a Les Corts, al carrer del Remei, 9, en horari de dimarts i dijous de 9h. a 14h. i dijous també de 15h. a 19h.

Aquesta oficina s'encarrega també de fer de mitjancera amb les companyies en cas de talls de subministrament o de risc d'exclusió residencial. En Justo afirma que s'han posat moltes multes a les companyies per incompliment dels deures socials.

Moment de l'acte en que Justo Martín analitza els rebuts de les Companyies de subministraments. A sota aspecte de la concurrència al l'acte

© Juanjo Compairé

La pobresa energètica.

Si hem arribat a veure algun incendi en habitatges, ocasionat per persones que, en no poder pagar el rebut, s'escalfaven cremant fustes a casa, darrere d'aquests casos extrems hi ha molts altres casos de pobresa energètica. No debades tenim unes tarifes elèctriques entre les més elevades d'Europa. ■

EL RACÓ DEL VEÍ

El tramvia per la Diagonal és una millora populista

JORDI LLORACH I CENDRA

El tramvia és un mitjà de transport públic amb molts avantatges, però amb l'inconvenient que, per haver de circular sempre pel traçat de les vies, sovint origina un efecte 'muralla'. Amb aquestes característiques, opino que a Barcelona li convindria més construir noves línies completament al revés de les proposades fins ara, és a dir, no fent-les passar per la Diagonal sinó que comunicuessin radialment amb els barris perifèrics i les poblacions veïnes. D'aquesta manera, el centre de la ciutat quedaria només per a mitjans de transport més àgils i menys condicionats. Plantejant-ho d'aquesta manera i allargant les línies actualment existents, la plaça de Francesc Macià seria l'origen de les comunicacions amb el Baix Llobregat i la plaça de les Glòries —o la zona de Verdader— dels indrets del Besòs. També, altres llocs de la ciutat podrien tenir missions similars: per exemple la plaça d'Espanya, amb l'inici dels trajectes que anirien enllà de L'Hospitalet de Llobregat i Fabra i Puig dels que ho farien cap a Montcada i Cerdanyola. Amb tot, la meua conclusió és que no cal el tramvia per la Diagonal. És més una suposada millora populista i amb finalitats electoralistes que el fruit d'una encara pendent planificació del transport públic i de la mobilitat tant de la ciutat com de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

© Elena Bulet

Es presenta la Pira Feminista

LA PIRA

Aquest mes de gener ha tingut lloc l'acte de presentació de la Pira Feminista. Vam néixer el 2017 com a comissió feminista dins del Casal Popular la Tecla, per la necessitat de dotar el casal, i sobretot el barri, d'espais feministes. Així és com neix originalment el projecte que acaba esdevenint una assemblea el 2018, quan a partir de la dissolució de la Borda (la primera assemblea de dones del barri), vam creure a donar continuïtat a un col·lectiu feminista que ens donés veu a totes, volent posar sobre la taula la realitat masclista del barri de Cassoles: les nombroses agressions masclistes i dinàmiques que estan presents en el dia a dia. Som feministes, ja que la violència masclista és la cara més cruel d'un sistema d'opressió del qual totes som les víctimes. També som víctimes de la violència

institucional, que s'exerceix sobre la meitat de la població: les dones.

Així doncs, de totes aquestes necessitats sorgeix la Pira Feminista. Llitem per unes relacions sexuals i afectives lliures. Ens organitzem per combatre aquest sistema patriarcal. Apostem per uns espais lliures d'agressions masclistes i per poder-nos sentir segures pels nostres carrers. Llitem per trencar amb les dinàmiques masculinitzades que ens priven d'alçar la nostra veu. Llitem per sortir als carrers lliures, no valentes.

El cicle menstrual, un tema tabú

Amb la voluntat de donar a conèixer el projecte i fer paleses les nostres demandes i objectius, divendres ens vam obrir de cara al barri, amb un acte que consistia en una xerrada i un taller. Ens vam trobar a plaça Frederic Soler amb Mandràgores, un col·lectiu

de dones que s'encarrega de l'educació sexual i afectiva de les dones des d'una perspectiva feminista. Vam ocupar l'espai públic parlant sobre el nostre cicle menstrual, tractant aquest tema que tan sovint ha estat tabú, des d'una vessant feminista. Després ens vam desplaçar a la Tecla per fer un taller de compreses de tela, com a alternativa tant ecològica com econòmica a la desorbitant taxa rosa que s'afegeix als productes femenins. La Pira Feminista valorem positivament l'acte i donem les gràcies a tothom que va venir a donar suport al projecte. Un cop finalitzada la nostra presentació, destinem les forces a preparar el 8 de març a partir del comitè de vaga del barri que vam engegar fa unes setmanes i es reuneix cada dilluns a les 19:00 a la Tecla amb l'objectiu de dur a terme la vaga i visibilitzar-la de cara al 8 de març. ■

© Elena Bulet

Barcelona atorgarà la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a August Gil Matamala

EL JARDÍ

Als 85 anys, l'advocat i activista August Gil Matamala sap que aviat rebrà la Medalla d'Or al Mèrit Cívic, que li concedirà la ciutat de Barcelona. Qui va ser advocat de treballadors i independentistes catalans durant l'època franquista ha rebut l'aprovació de la majoria de la cambra municipal, en reconeixement a la seva trajectòria vital i professional i com a veu fidel als principis universals de llibertat i justícia. Podeu llegir l'entrevista que li vam fer al número de gener o a la web d'El Jardí. ■

VIST AL TWITTER

Castellers de Sarrià (@CdSarria)

“Des de Castellers de Sarrià condemnem l'atac feixista al Centre #BarcelonaLGTBI. Qualsevol acte d'intolerància trenca els valors que es transmeten als castells i en una societat oberta i plural. Per tant, ens adherim a les manifestacions de rebuig”

AAVVLesTresTorres (@AAVVTresTorres)

“Hola Districte de Sarrià – Sant Gervasi, Mobilitat, els nous semàfors del carrer Anglí porten així [tapats amb plàstics negres] des de fa gairebé mig any. A què esperem a posar-los en marxa?”

CDR Sarrià (@CDR_Sarrià)

“Durant el cap de setmana han arrencat el llac groc del balcó de l'Ajuntament. Alguns no suporten que els recordem el que està passant. I és per això que no podem deixar de fer-ho.

#LlibertatPresesPolítiques #FreeTothom
#TombemElRègim #judiciFARSA”

Miquel Saumell (@Miquel Saumell)

“Decebedora comissió de cultura avui a plaça Sant Jaume. El comissionat de cultura confirma que la construcció de la Biblioteca de Sarrià no començarà com s'ens havia promès, però presumeix que aquest mes comencen les obres a la Biblioteca de Nou Barris. No serà perquè allà us voten més que aquí?”

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada
i professional.
Un model assistencial
amb experiència i serveis hotelers
especialitzats des de 1985.

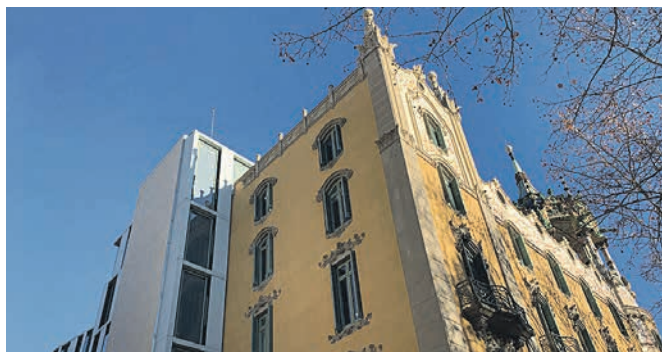
Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

© Carme Rocamora

LA BONANOVA

El TSJC es pronuncia en contra de les obres de reforma de Núñez y Navarro a La Rotonda

L'associació La Rotonda va alertar als consecutius governs municipals sobre les irregularitats de les obres

CARME ROCAMORA

No han estat poques les vegades que l'associació La Rotonda ha alertat l'Ajuntament de Barcelona que el projecte de restauració de l'emblemàtic edifici La Rotonda per part de Núñez y Navarro presentava irregularitats, ja que anava en contra del Pla Especial de Patrimoni Arquitectònic, Històric i Artístic de la ciutat.

El 2008, quan governava el socialista Jordi Hereu, l'associació va alertar el consistori sobre les incongruències del pla de reforma, però tot i això el Govern va aprovar el Pla de Millora Urbana (PMU) i va atorgar la llicència d'obres l'any 2011 al promotor Núñez y Navarro. Ara, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha donat la raó a l'associació, tot declarant nul el PMU i la llicència d'obres, i ha decretat l'enderrocament de la sisena planta de l'edifici.

"No li podem fer això al patrimoni de la ciutat", critica Àngels Garcia, arquitecta i presidenta de l'associació que vetlla per la conservació de La Rotonda, que lamenta que cap Govern els hagi volgut escoltar: "Ni el PSC, ni CiU, ni Barcelona en Comú."

Tot i l'alegria d'haver guanyat la sentència, la felicitat és agredolça per la plataforma, ja que troben que és "un desastre" haver hagut d'arribar a aquesta situació, i el que troben pitjor: que els seus avisos abans i durant l'execució de les obres "fossin menyspreuats".

La mateixa sensació tenen ara que han demanat hora al Govern de Barcelona en Comú per obrir una negociació, i el consistori els ha derivat als encarregats del districte: "No té cap sentit quedar amb el Districte si el pla es va aprovar a la ciutat", diu Garcia, indignada per haver d'anar al darrere de l'Ajuntament quan consideren que hauria de ser el consistori l'interessat, "després d'haver-se equivocat".

És complicat que res aturi la sentència

Des del moment en què el TSJC ha dictat sentència, l'11 de gener, s'ha obert un període de 20 dies per presentar-hi al·legacions, i la sentència només tindria la possibilitat de ser recorreguda amb el recurs de cassació, tot i que això, asseguren des de la plataforma, és difícil que prosperi.

La situació actual és bona per al patrimoni, però no per a les butxaques. El fet de no haver mirat correctament el PMU i la llicència costarà, com a mínim, segons les previsions de la plataforma, un milió d'euros a l'Ajuntament, que haurà de fer front a l'enderrocament, però també, possiblement, a les reclamacions i conseqüents indemnitzacions a Núñez y Navarro. A més, s'haurà d'anar amb especial cura per no malmetre l'edifici històric a l'hora de dur a terme l'enderrocament.

Què no ha respectat la reforma?

Alguns dels aspectes que no s'han respectat durant les obres de reforma i que xoquen amb el pla són l'enderrocament dels murs de la tercera crugia, on originàriament hi havia la façana interior d'illa; tampoc no s'ha respectat la façana lateral que fa cantonada amb la façana de l'avinguda Tibidabo, que s'ha enderrocat en una tercera part. Així mateix, s'ha vulnerat l'altura reguladora màxima i no s'ha respectat la conformació de l'edifici en forma de L, en aixecar una nova construcció que ocupa pràcticament tota la finca en planta baixa i altell. ■

A la primera imatge, vista de La Rotonda. A la segona, l'afegit sisé pis que s'haurà d'enderrocar

EL FARRÓ

Els Diablers del Farró busquen tabalers per a la colla

EL JARDÍ

La colla de Diablers FarróFoc, integrada actualment per 25 persones, vol crear una secció de tabalers, i és per això que busca gent que s'animi a apuntar-s'hi. A aquesta nova secció hi poden accedir totes aquelles persones que hagin complert els 16 anys amb experiència prèvia o sense, i amb l'entrada passarien a ser membres de ple dret de la colla Diablers FarróFoc. Els assajos setmanals es faran a Vil·la Urània i les inscripcions es poden fer a: diablersfarrófoc@gmail.com. ■

Un cop es signi el decret, Riera de Cassoles serà una realitat

CARME ROCAMORA

El canvi de nom de l'avinguda Príncep d'Astúries per Riera de Cassoles és un fet gairebé imminent. Després que el passat 9 d'octubre la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona aprovés el canvi de nom, es va obrir un termini d'exposició pública, que no ha rebut cap al·legació. Així, ara només falta que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i el president de la Ponència del Nomenclàtor, Gerardo Pisarello, signin el decret. Llavors es resoldrà i tancarà l'expedient. A partir d'aquest moment es passarà a informar del nou nom a tots els estaments implicats: les plaques del carrer, indicacions urbanístiques i al cadastre. Això ha estat possible després que la plataforma Riera de Cassoles hagi recollit i entregat 5.356 signatures per recuperar el nom que va tenir la via fins l'any 1939. ■

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1894

C/ d'Arimon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [i](#) [p](#) [g](#)

etern
WELLNESS CLINIC

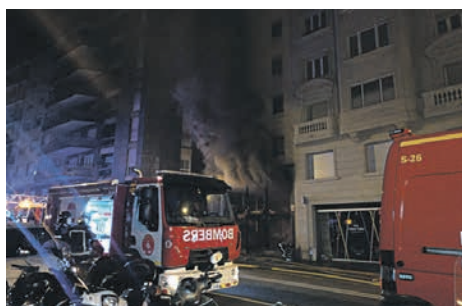
Este
San Valentín
recorre
un mundo
de sensaciones
con nuestro
Masaje Relaxante
en Pareja

medicina estética — beauty — masajes — nutrición — fisioterapia

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h — Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

© Marta Trius

EL FARRÓ

Les flames destrossen un bar a la contonada de Balmes i Francolí

MARTA TRIUS

"Estava dormint i de sobte un estrany soroll em va despertar. Vaig mirar el despertador, eren les 5.02 del matí; què ha estat això? vaig pensar. El primer que em va passar pel cap va ser que hi havia hagut un petit terratrèmol, encara que de seguida vaig comprovar que res s'havia mogut de lloc. Vaig saltar del llit espantada i intrigada i vaig sortir al meu terrat, que dona al carrer Francolí. Hi havia dues enormes columnes de fum negre que pujaven des del carrer i una noia que li deia a algú desesperada: "Truca

als bombers, truca als bombers. Ajuda'm, ajuda'm!"

Així relatava una veïna del carrer Balmes cantonada Francolí la seva experiència personal sobre el que va passar la matinada del dijous 17 de gener, quan un bar de copes situat en la confluència d'aquests dos carrers, cremava sense motiu aparent.

"No sabia què és el que estava cremant-se perquè el meu punt de mira estava tallat per l'edifici de davant, però sí que vaig deduir per la quantitat de fum que era una cosa important. Em vaig vestir amb el primer que vaig trobar i vaig baixar al carrer

molt espantada. Allà em vaig trobar la majoria de veïns del meu edifici (confrontat al que s'estava cremant): les flames eren enormes i per sort de seguida van arribar els bombers (10 dotacions), que, donada la magnitud de l'incendi, van trigar una mica més d'una hora a apagar l'incendi".

El local era un bar de copes anomenat Le Vendôme, on es podia fumar shisha. Segons els seus propietaris, els llogaters, que portaven una mica menys d'un any utilitzant aquest espai, feia mesos que no pagaven el lloguer i la majoria de veïns de la zona coincideixen a dir

En un primer moment van sortir espesses columnes de fum que posteriorment es van convertir en grans flames devastadores. A la fotografia de la dreta es veu l'estat en el que va quedar la façana del carrer Francolí

que era un lloc on entrava gent una mica estranya.

Una baralla al bar

Són moltes les històries que han circulat des d'aquell dia pel barri sobre les causes de l'incendi i al tancament d'aquesta edició no se sap exactament què va passar, i les investigacions estan centrades en la cerca del o dels culpables que el van provocar. Segons una testimoni, sobre les 3 del matí va haver-hi una baralla al bar i un dels implicats en aquesta baralla va tornar dues hores després amb algun objecte incendiari i el va llançar dins, tot provocant el desastre. Afortunadament tot va quedar en un esclai i en destrosses materials de gran importància tant al local pròpiament dit (que va quedar absolutament cremat) com al pis superior d'aquest, i a la façana de l'edifici del carrer Francolí 65, on es troba la porta d'entrada a la resta d'habitatges. ■

GALVANY

Expectatives sobre el judici

JESÚS MESTRE CAMPI

Serà just el judici sobre els presos polítics catalans? El CDR Galvany i Augusta van proposar una xerrada-debat el 22 de gener, a la Institució Cultural del CIC, a partir del pressupòsit que el Tribunal Suprem espanyol està preparant una injustícia. Els ponents eren Josep Costa, vicepresident del Parlament de Catalunya, Aurora Madaula, diputada al Parlament, i Joaquim Jubert de l'Associació Atenes de Juristes pels Drets Civil; va moderar Elena Bulet, periodista d'El Jardí. Els tres ponents se'ls ha de situar propers a Junts per Catalunya i al president Carles Puigdemont.

Tot i que la sensació entre els presents era la de no haver sentit

massa coses noves, sí cal dir que les exposicions més interessants van venir de part de Joaquim Jubert. El jurista va dir que els presos disposen d'un gran equip d'advocats, molt ben avingut, i que espera que el judici pugui portar a una "indignació positiva": s'ha d'aconseguir que hi hagi sentències absolutòries; si són inculpatòries, pot portar a una nova onada de desobediència. En aquest sentit, és clau que hi hagi a la sala observadors internacionals. I Jubert té la sensació que entre els juristes espanyols, sobretot andalusos i d'altres comunitats, hi ha petits moviments: comencen a no veure tant clar el discurs oficial, això de la "rebel·lió". També va animar a

tothom a enviar cartes als presos, ja que això els anima molt i deixa molt parats als funcionaris de presons, i a contribuir a la caixa de solidaritat. Aquests judicis són cars.

Elena Bulet va preguntar als ponents sobre quan es dictarà la sentència. No hi va haver quòrum, ja que Costa pensa que serà just després de les eleccions, mentre Jubert pensa que sí el judici acaba abans de les eleccions, les sentències poden trigar força temps. Tots tres, però, coincidien en el

fet que no s'absoldrà els encausats, però que les sentències no seran molt dures...

Com parar la injustícia? Cal persistir-hi, però pacíficament. Així i tot, si el judici no és transparent, la indignació serà la benzina per a mobilitzar-se. ■

D'esquerra a dreta, Elena Bulet, moderadora, dempeus, i asseguts els ponents Josep Costa, Aurora Madaula i Joaquim Jubert

© Maria Ferrés Amat

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

LA BONANOVA

El Dipòsit del Rei Martí: un espai buit a un barri mancat d'equipaments

CARME ROCAMORA

Silenci sepulcral i porta tancada. Possiblement, quan esteu llegint l'article aquest serà l'estat del Dipòsit Rei Martí, un espai d'una bellesa remarcable que es troba prop de la torre Bellesguard. Va ser a finals de 2014, en època de Xavier Trias i quan s'acostaven les eleccions municipals del 2015, quan els llavors tinent d'alcalde de Cultura, Jaume Ciurana, i el regidor del districte, Joan Puigdollers, feien una roda de premsa per donar a conèixer una gran cisterna de gairebé 600 metres quadrats, que per motius diversos havia quedat mig oblidada en un terreny sense edificar. La intenció: reformar-lo —aprovant un pressupost d'1,7 milions d'euros,

amb ajuda de finançament de la Diputació de Barcelona—, i fer-hi un equipament cultural públic per a la part nord del barri de la Bonanova.

Ara ja han passat més de dos anys i mig des de l'estrena, que ha fet l'actual Govern de Barcelona en Comú, i l'espai continua buit, sense programació ni cap pla d'usos, i totes les activitats que s'hi fan de tant en tant corresponen a privats que lloguen l'espai o bé iniciatives com una vaga de fam pels polítics presos en què va participar el president de la Generalitat, Quim Torra.

Ens hem acostat a la zona convocats pel Grup Municipal Demòcrata, que a veu del regidor president del districte, Jordi Martí, ha denunciat la mala praxi política del Govern de la ciutat i del districte "pel que fa al fet de donar ús a allò que ja és patrimoni de la ciutat i de titularitat municipal". Martí ha assegurat que es comprometran

a aprovar un pla d'usos en el proper mandat, per posar en valor i a disposició del veïnat i de les entitats, tant del districte com de la ciutat, aquest equipament, així com ha

avisat que a sobre hi ha un espai d'àrea verda també municipal que es podria arranjar: "És una zona verda que hauria d'haver estat urbanitzada, perquè hi havia una partida de 200 mil euros des del districte, però tampoc s'ha executat".

El Govern municipal està treballant diverses possibilitats

El Govern municipal, preguntat per El Jardí, ha explicat que estan treballant amb diverses possibilitats i concretant l'ús per l'equipament, i també estan buscant complicitats amb altres àrees fora del districte, com l'Institut de Cultura de Barcelona.

De moment, explica el conseller de BenComú Joan Manel del Llano, "cap projecte acaba d'encaixar", però la idea s'està gestant, asseguren, mantenint el contacte amb l'Associació de Veïns per tal de trobar-hi un ús vàlid que s'adeqüi a les condicions de l'espai. ■

EL PUTXET

Putxet Actiu, 56

EL JARDÍ

S'ha publicat el número 56 de Putxet Actiu, l'Informatiu de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet, corresponent a gener de 2019. Cal destacar l'"Informe del President", on Francesc Ribera fa repàs dels darrers esdeveniments del barri, com la qualificació de ZUC (Zona d'Usos Compartits, entre persones i animals) a la plaça de Ventura Gassol. Cal destacar la interessant entrevista a la farmacèutica Rita Casajuana, que s'ha jubilat després de 40 anys portant la farmàcia del carrer Escipió 53-55. També es reproduïx un article de Juan Pablo Torrents-Faura sobre el Bosc Bertran. Cal destacar, també, la reproducció d'un fragment del llibre d'Elvira Farreras, *Memòries d'un paradís perdut*, on demana una ampliació del Parc del Putxet. Antoni Garcia Gabarra recorda com es va aconseguir aquesta reivindicació. Finalment, hi ha un article sobre el carrer Ballester, font de polèmiques veïnals que també hem anat seguint des d'*El Jardí*. Francesc Ribera hi exposa la proposta de l'associació. ■

CULTURA. EL FARRÓ

Nota 79: clàssica, jazz i sala de festes

EL JARDÍ

La temporada de concerts de Nota 79 té en els cicles Clàssica i Delicatessen (jazz i blues) dos eixos de qualitat. Els dos cicles aglutinen una programació que destaca per la qualitat dels seus intèrprets i una programació variada i eclèctica pensada per gaudir de la música en viu al barri de Sant Gervasi.

La música clàssica es programa els diumenges a les 19.30 h i ben aviat comença el cicle de primavera-estiu on destaquen els següents concerts: El 24 de febrer, "Steinway & Friends" amb el pianista Salvador Monzó

i l'estrena del piano Steinway restaurat i posat a punt per a l'ocasió. El 17 de març, Adolf Pla, piano i Bernat Padrosa, guitarra ens apropen a la màgia de la música de Mompou amb "Mompou: del piano a la guitarra". L'espectacle "El gran tango", 31 de març, serà un homenatge al bandoneonista i compositor Astor Piazzolla (1921-1992) i anirà a càrrec Les Mademoicelli. El cicle acabarà el 23 de juny amb una espectacular Gal·la Operística, a càrrec, entre altres, del gran contratenor osonenc Jordi Domènech.

El proper concert de música clàssica serà el pròxim 17 de febrer amb l'espectacle *Amor et fides*, del grup Evoéh. Es tracta d'un viatge pels cants d'amor i de fe en l'Edat mitjana i pel món dels trobadors

occitans: les cantigues d'amic galaico-portugueses i les danses del "Llibre vermell de Montserrat". Evoéh, format per Ariana Barrabés, Jesús Olivares i Anaïs Muñoz, desplega una gran varietat instrumental que uneix a la dansa fusionada amb les tradicions iranians i índies.

Pel que fa al jazz i el blues (dijous 21.30 h o diumenge 19.30 h), Nota79 dissenya una programació amb artistes molt representatius en els seus respectius gèneres, com Lluís Coloma, l'ambassador del blues & boogie woogie, el dijous 7 de febrer; és un excepcional pianista i compositor que combina el blues i el jazz, amb les seves influències catalanes i espanyoles. El dijous 21 de febrer hi ha Maitia & Joan Mas, projecte liderat per David Mengual en format de quartet, amb el saxofonista Joan Mas com a convidat especial. Dan Arisa presenta el dijous 28 de febrer el seu nou projecte de *groove jazz* basat en una potent combinació de percussió i secció de vents. I serà molt especial l'actuació d'Ignasi Terraza i Josep Traver el dijous 14 de març. Terraza encara és recordat per l'èxit del seu recent concert nadalenc. En aquesta ocasió ve acompanyat de Josep Traver, company de l'Andrea Motis & Joan Chamorro Quintet

També hi haurà tributs molt especials. El diumenge 10 de febrer hi ha un viatge a través del Magical Mystery Tour de The Beatles, amb una de les millors bandes tribut els Fab Four, Els Escarabats, de la mà dels Famous Blue Rainchords. La nit de Sant Valentí (14 de febrer), es farà un tribut al poeta de l'amor i el desamor, el desig i la malenconia, la carn i l'ànima de Leonard Cohen. I l'esperit de Amy Winehouse tindrà el seu espai el dijous 21 de març, en un format acústic íntim i proper: Aly Alma ens oferirà un viatge pel llegat musical de la Diva del Soul, en què es reviuran i recordaran moltes de les seves peces musicals més emblemàtiques.

Un espai per a festes privades

A més, des d'aquest mes de gener, Nota79 obre la possibilitat de llogar la sala per celebrar un aniversari, una festa sorpresa o un esdeveniment d'empresa, entre d'altres. És una sala amb un aforament per a 120 persones, preparada per a crear l'ambient que necessitis que garanteix l'èxit en la celebració.

A més, i si es sol·licita, Nota79 facilita un servei de càterin, un DJ privat o una actuació musical del teu estil preferit. I si estàs interessat a contactar amb el teu artista preferit, només els ho has de dir. Ells s'encarreguen de la resta! ■

www.lasallebonanova.cat

La Salle Bonanova

*Nou projecte pedagògic per un ensenyament competencial,
vivencial i més proper a la realitat de l'alumne.*

Nous
ESPAIS
creatus
d'aprenentatges
competencials

JORNADA DE PORTES OBERTES 2019

BATXILLERAT

26 de gener 2019

Sessions informatives: a les 9:30 h.

ESO I BATXILLERAT

23 de febrer 2019

Sessions informatives:

Batxillerat a les 9:30 h. / **ESO** a les 11:30 h.

EDUCACIÓ INFANTIL

9 de febrer 2019

Sessions informatives: a les 9:30 h.

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA

9 de març 2019

Sessions informatives: a les 9:30 h.

MÉS INFORMACIÓ A:
WWW.LASALLEBONANOVA.CAT
ADREÇA:
PASSEIG DE LA BONANOVA, 8
08022 BARCELONA

93 254 09 68
TELÈFON D'INSCRIPCIÓ PER
LES SESSIONS INFORMATIVES

La Salle
Bonanova

Can Caralleu: zona verda o lloc d'habitatge públic?

CARME ROCAMORA

Després que el parc de l'Oreneta s'hagi blindat com a zona verda, toca l'aprovació de la modificació del Pla General Metropolità (PGM) perquè es transfereixi la zona edificable que hi havia al parc, a la zona verda de Can Caralleu, prop de les escoles Tàber i de l'escola de bressol municipal. L'aprovació de la transferència s'havia de començar a gestar en una reunió entre l'Ajuntament de Barcelona i el departament de Territori de la Generalitat el 25 de gener, però per motius que no hem pogut conèixer, la reunió s'ha aplaça.

Aquesta transferència, que a més contempla la construcció

d'habitatge social a la zona verda de Can Caralleu, no ha estat massa benvinguda per l'opinió general del veïnat de Sarrià, perquè consideren que aixecar un edifici de més de cinc plantes a la zona, causarà un impacte visual important, i a més, creuen que no és el millor lloc per posar habitatge social, per ser un espai allunyat del nucli central. Una de les principals oposicions al projecte l'han capitanejat pares i mares de les escoles afectades, que han recollit més de 2.000 firmes a la plataforma Change.org, per reclamar que la zona verda, que ara és més bé un pàrquing, esdevingui "verda de veritat".

Tot i que en l'actualitat Can Caralleu està qualificat com a zona verda, es fa servir com a pàrquing

Primer treure l'edificabilitat de l'Oreneta i després obrir el debat
Des de l'Associació de Veïns de Sarrià hi ha opinions diverses, però coincideixen en una cosa: és necessari que s'aconsegueixi treure l'edificabilitat del parc de l'Oreneta en aquest mandat. "Després, si és necessari, ja crearem una plataforma per reclamar que no es faci habitatge a la zona verda de can Caralleu", asseguren fonts de l'associació. Així, des de la junta, demanen que primer s'aprovi la transferibilitat, i després obrir les negociacions que calguin per veure que fer amb Can Caralleu, que també són del parer que la zona no és la millor per construir habitatge públic ja que està "aïllada".

Districte assegura que no cal esgotar tot el volum d'edificabilitat
El Govern del districte va molt en la línia del que diu l'AV, i així, el conseller de BComú Joan Manel del Llano ha explicat a El Jardí que primer volen assegurar que l'Oreneta ja no tingui part edificable, i que després, no descarten parlar sobre què fer a la zona. Del Llano assegura que "no cal esgotar tot el volum d'edificabilitat" a Can Caralleu, és a dir, que encara que hi hagi permís per fer més de cinc pisos, es pot parlar de fer una primera planta d'equipament públic i per sobre unes quantes d'habitatge social, sense haver d'esgotar tots els metres i mantenint parts verdes. ■

Ecodiumenges. Descobrint el Sarrià més natural

EL JARDÍ

L'Associació de Veïns de Sarrià, mitjançant la vocalia de Medi Ambient, proposa un cicle de visites guiades al barri amb l'acompanyament d'experts en ecologia. L'objectiu és descobrir llocs i aspectes del patrimoni natural que ens envolta, i que dels que desconexim la presència al barri: la floració dels ametllers, les papallones, les alzines, els amfibis, els líquens i els rat-penats, encetaran aquesta primera temporada dels Ecodiumenges.

Totes les sessions són gratuïtes, aptes per públic familiar i tindran lloc el darrer diumenge de cada mes. ■

PROGRAMA

► **10 de febrer (11.30 h)**
FLORACIÓ I POL·LINITZACIÓ DE L'AMETLLER a càrrec d'Eduardo Saiz
Punt de trobada: Porta del Castell de l'Oreneta. c/ Montevideo, 45 (Barcelona)

► **24 de febrer (11.30 h)**
PAPALLONES a càrrec de Yolanda Melero i Constantí Stefanescu.
Punt de trobada: Seu de l'Associació de Veïns de Sarrià. c/ Canet, 4 (Barcelona)

Can Raventós sobre viu

JESÚS MESTRE CAMPI

El Pla Especial de millora de Can Raventós, entre els carrers de Bonaplata i Fontcuberta de Sarrià, és un projecte arquitectònic que s'allarga des de l'any 2000, a partir de diverses propostes de les que, per ara, cap ha tirat endavant. El dijous 24 de gener hi va haver una sessió pública a la seu del districte on, a instàncies municipals, els arquitectes responsables del projecte que està en fase d'al·legacions fins al 8 de febrer, van explicar el projecte a la Sala de Plens, plena de públic. El conseller Joan Manel del Llano no va presentar adequadament l'arquitecte Josep Lluís Sisternas, cosa que va fer que molta gent pensés que qui feia la presentació era un representant municipal.

Sisternas va defensar el projecte des de l'òptica d'una intervenció privada, tal com és davant el poc interès municipal per intervenir en aquest

Pla especial, que conté una torre catalogada, Can Raventós o Can Nadal. Com va expressar molt gràficament Sisternas, la reunió era per donar l'oportunitat als veïns de queixar-se, tot cercant l'aprovació definitiva després de les al·legacions i, si tot va bé, aconseguir la llicència d'obres abans de les eleccions municipals.

La finca està regida pels diversos plans urbanístics, cosa que en limita la intervenció, tot i permetre una volumetria de construcció important, d'uns 5.450 m²; d'aquests cal restar els 1.055 m² de la torre antiga, i el projecte renuncia a uns 600 m² per permetre més transparència sobre la torre i el jardí, que ara no és possible pel mur que envolta la finca. A més, cedeixen a la ciutat 40 m² per regularitzar la vorera de Bonaplata. En línies generals, el projecte ha millorat notablement respecte al que va presentar el mateix equip d'arquitectes, el 2015. Es construiran tres edificis nous, de

Planimetria de l'estudi d'arquitectura MSA+A de la finca del carrer Bonaplata, amb l'edifici de Can Raventós, catalogat, i els altres tres edificis que es volen construir

planta baixa i tres pisos, que tapan les mitgeres i, en conjunt, hi haurà uns 40 habitatges nous. Del frondós jardí, un petit pulmó pel barri, sobreviuran pocs arbres. Un detall amb el barri, seria deixar el jardí com a pas públic.

Memòria Històrica

El projecte va acompanyat d'una excel·lent memòria històrica, de Jordi

Rogent, que explica que l'edifici original el va fer construir, entre 1805 i 1809, Joan Bacigalupi Ottone, comerciant d'origen genovès emparentat amb la família Guàrdia i, per tant, membre de la burgesia barcelonina. Després de diverses compravendes i reformes, l'any 1875 la casa la va adquirir Josep Maria Nadal i Vilardaga, un polític important,

ja que va ser alcalde de Barcelona els anys 1886 i 1887, diputat a Corts i senador. En aquesta època, l'edifici s'utilitzava sobretot com a casa d'estiueig. La família Nadal va mantenir la finca l'any 1941, quan Concepció Baixeras, vídua Nadal, la va vendre a Montserrat Raventós i d'Espona, família que ha mantingut la propietat fins al moment. ■

© Jordi Bigues

12 de febrer, Santa Eulàlia

JORDI BIGUES

El dimarts 12 de febrer se celebra el dia de Santa Eulàlia, copatrona de Barcelona. Al desert de Sarrià, darrere de la residència d'avis, hi ha una font que té el nom de la santa. La llegenda atribueix el seu naixement i vida a aquest indret de la marina de la serra de Collserola.

El doll d'aigua és permanent i va a parar a les clavegueres, malgrat que l'aigua de la font brolla d'un sortidor on viuen peixos de colors. Sobre la font hi ha una figura del Sagrat Cor, lloc on s'escauria una escultura dedicada a la santa.

L'etnòleg i folklorista Joan Amades (1890-1959) explica que, segons la tradició, "la gran abundor d'aigües del subsòl de la nostra ciutat, tan abundant en pous, té origen en aquest suposat riu, el corrent del qual creuen sentir els mariners des de mar en determinats moments de l'any." La riera de Santa Eulàlia neix sobre el Desert de Sarrià, on fa un petit barranc i continua pel torrent de les Monges i la Riera Blanca. ■

Carrer Riu de l'Or: ajornat el debat sobre el canvi de nom

JUANJO COMPAIRÉ

Fa uns mesos, El Jardí informava de la iniciativa de canviar el nom del carrer Riu de l'Or. El Comissionat de Memòria Històrica de l'Ajuntament proposava retornar al nom que històricament havia tingut aquesta via, que era el de "passatge del CADCI". La proposta "era ben vista pel districte", en paraules del conseller, però està encara en una fase preliminar, "de converses informals". "Caldrà primer parlar-ho amb els veïns i, en tot cas, el canvi seria efectiu el proper mandat", després de les eleccions del mes de maig.

Raons dels canvi de nom

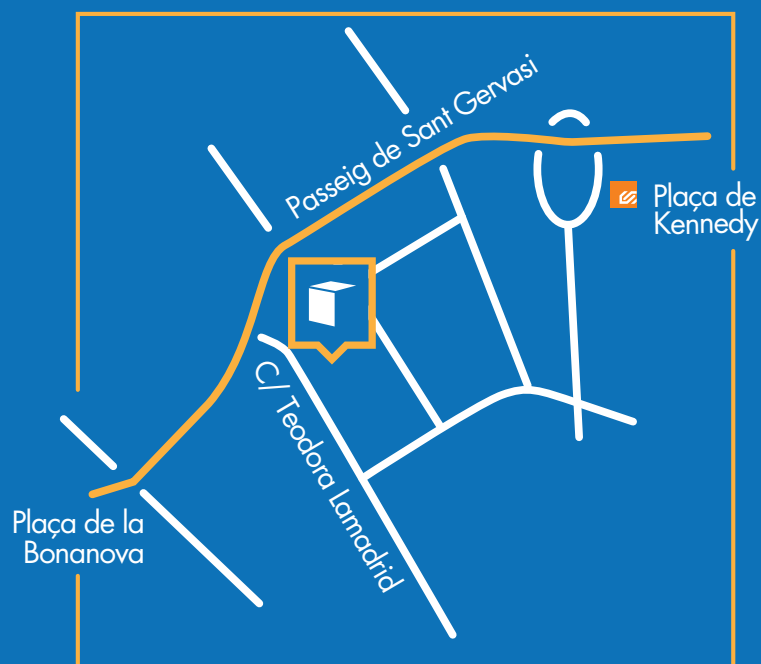
El CADCI (Centre Autonomista de Dependents del Comerç i la Indústria) va ser una organització de caire catalanista fundada a començaments del segle i molt activa durant la segona República. Una de les iniciatives fou la promoció de les cases que avui dia encara podem veure al voltant dels jardins de la Vil·la Amèlia. En urbanitzar-se el terreny, un dels carrers prengué el nom de l'organització i va passar a dir-se "passatge del CADCI".

En acabar la guerra, el govern municipal franquista va decidir treure el nom del CADCI (entitat catalanista que havia estat suspesa per la dictadura) i li van posar el nom de "Riu de Oro", nom de la part sud de la colònia del Sàhara espanyol.

El Jardí ha copsat la reacció dels veïns del carrer. Les respostes recollides van des de la perplexitat fins a l'oposició frontal. Tothom desconeix què signifiquen les sigles CADCI. Alguns s'hi oposen per raons estètiques (no els agrada el nom). D'altres, per raons pràctiques (les suposades despeses que implicaria el canvi en els documents i registres). Finalment, algú ens ha proposat que el canvi de nom afecti tan sols a la part baixa del carrer, allà on són les casetes del CADCI. ■

VEN A CONOCER EL NUEVO BLUESPACE SANT GERVASI.

TRASTEROS PARA PARTICULARES Y ALMACENES PARA EMPRESAS.

Teodora Lamadrid, 52-54.

PROMOCIÓN EXCLUSIVA PARA VECINOS EL PRIMER MES POR

1€*

900 250 900

*Oferta válida para nuevos clientes. Estancia mínima 2 meses. Unidades limitadas

guárdalo en
bluespace

www.bluespace.es

MARIO GAS: “En una època de desconcert, els referents són fonamentals”

© Juanjo Compañé

Mario Gas a l'escenari del teatre de La Gleva

JUANJO COMPAÑÉ

Em trobo amb en Mario en acabar l'espectacle *Amici miei* al Teatre La Gleva. La sala, plena a vessar, i la gent, satisfeta, triga una estona a desallotjar-la. Tot i que en Mario fa que l'espectador se senti com a casa, que els petits entrebancs se superin amb humor, se'l nota cansat. Seiem en un racó i sembla que encara ens sobreixin els fantasmes dels seus amics poetes que ell ha evocat, recitat i cantat. Avui també hi ha hagut una amiga que li ha fet companyia, la Muntsa Rius (cada dia un amic o amiga diferent puja a l'escenari), que ha cantat amb una veu clara de soprano. En aquest entorn amigable comencem la conversa.

Què fa un uruguaià aquí, a Barcelona?

Soc uruguaià perquè vaig néixer allà, perquè els meus pares estaven treballant allà. Va ser una “casualitat laboral”, diguem-ne. El meu pare estava estrenant totes les sarsueles de Pablo Sorozábal amb la seva companyia. Però soc fill de gent llevantina, de Castelló i de Barcelona. Això abans passava molt. El Fernando Fernán Gómez havia nascut a l'Argentina. Passava molt sovint quan es feien gires de teatre o de sarsueles. I a mi em va tocar allà.

Però us considereu molt barceloní...

Totalment! Al mateix temps em considero català, espanyol i europeu. Soc bastant “internacionalista”, en aquest sentit. I tinc un punt d'uruguaià també! (*riu*).

Com es viu dins d'una família “de la faràndula”?

Normal. La meua família era normal (si és que hi ha una família “normal”

a la vida). Però el que passa és que l'ofici dels meus pares era el teatre i jo he estat en contacte amb el teatre i la música des que era molt nen. Però es viu amb absoluta normalitat i tranquil·litat. No hi ha cap mena de diferència amb qualsevol altre nen: anava a escola amb els meus companys, després a la Universitat...

Sempre heu mostrat molt interès pels clàssics...

Sí, però també m'interessa molt el teatre del segle xx, del segle xxi... Els clàssics penso que són aquells autors, aquells textos que ens estan parlant de coses que no tenim resoltes i que, per tant, són textos que encara estan “coent”. Llavors hem de projectar una mirada contemporània sobre aquests textos. Un clàssic és una persona que la problemàtica que planteja ha passat pel damunt de les èpoques i encara ens pot semblar actual. La resta és teatre “museístic”, que no m'interessa gens.

Tenim necessitat de referents en una època de desconcert?

És una època, aquesta, de molt desconcert, on els referents són fonamentals. Saber d'on vens per caminar és molt important. I aquest és un moment en què manquen referències. Penso que fora bo que la gent tingués més cura a tenir referències.

El teatre és un espai protegit davant de l'hostilitat del món?

Sí, quan estàs sobre un escenari o dirigint et sents molt protegit. Per

“Els clàssics penso que són aquells autors, aquells textos que ens estan parlant de coses que no tenim resoltes”

exemple, aquest és un espectacle que surt d'unes ganes de comunicar-se amb el públic en un ambient relaxant per parlar de l'amor, de la contradicció, de l'amistat, de la societat,... Perquè els grans poetes o textos tenen coses que arriben molt al cervell, però arriben també a la sensibilitat i al cor.

Però en companyia dels amics...

L'amistat —ja ho dic a l'espectacle— és un sentiment superior. És sentir-se acompanyat, és fer camí amb altres, és estimar amb altres. És una manera molt entranyable i tendra d'existir.

“L'amistat és una manera molt entranyable i tendra d'existir”

El vostre barri és el Farró...

Bé, fa alguns anys vaig començar a viure al carrer Saragossa. Després vaig marxar, però més tard vaig estar pel voltant... a la plaça Molina, a Mitre/Vallirana, després a la plaça de Sant Joaquim i ara tinc un pis al carrer Pàdua. Aquest barri m'agrada molt. Abans ja el transitava molt i ara ja fa molt temps que hi soc. És una illa fantàstica, voltada de grans artèries. I té encara el sabor de barri, de poble, de gent que es coneix, de petites botigues i comerços. M'agrada, m'encanta.

“El Farró és una illa fantàstica, que té encara sabor de barri”

Sabeu que hi ha una proposta de l'associació de veïns de peatonalitzar el barri...

Em semblaria fantàstic. Seria encara més poble, sí, sí...

Vau fer una sèrie, “Nit i dia”, ambientada a Monterols...

Bé, ambientada a molts barris. Jo feia un paper negatiu, encara que era molt complex i molt maco d'interpretar, perquè era un home amb contradiccions i semblava una cosa i després n'era una altra. Vaig tenir la sort que em caigués aquest paper i el vaig gaudir molt.

Què us sembla el que ha passat amb la sala Granados?

Em sembla una pena, per moltes raons. Primer, perquè és la sala Granados i estaria molt bé que continués, que fos un auditori de música, una sala de teatre... Després perquè molts anys va ser “La voz de España”, una casa de doblatge on es doblava meravellosament bé. Hi vaig coincidir amb molts amics, companys i mestres que em van ensenyar a doblar i on jo vaig estar doblant durant molts anys. Hi havia el Felipe Peña, pare de la Vicky Peña, gran actor i gran doblador.

“Em sembla una pena el que ha passat amb la sala Granados”

Em sap molt de greu que ja no existeixi. Però, en fi, no sé si era molt car, si el barri no l'ha pogut comprar com a lloc emblemàtic. És una llàstima que es perdi. Perquè tenia una planta primera a peu de carrer molt maca. I era un lloc per fer-hi quelcom: un auditori de música, un teatre petit, un espai cultural que podria haver estat molt interessant.

Bàrbara Granados, Muntsa Rius i Mario Gas a l'espectacle *Amici miei* del teatre de La Gleva

© Juanjo Compañé

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

gràcies per escollir-nos

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16 h
20 a 23 h
de dilluns a diumenge
Diumenge nit tancat
Menú diari: 14,90 €
Menú degustació: 18 €
Plats de temporada

carrer Balmes, 396 / reserves: 93 417 11 96
Mercat de Sant Gervasi / metro: Putxet

Maragall redescobreix amb mirada d'alcalde el seu barri

CARME ROCAMORA

Quan l'Associació de Veïns del Farró li va proposar entrar a la Carnisseria Hernando, al carrer de les Santjoanistes, Ernest Maragall, avergonyit, va dir: "No sé si em voldrà veure! Abans era client seu però fa temps que no hi vaig." El carnisser s'enrecordava de Maragall com a client, tot i que ara li presentaven com l'alcalde d'Esquerra Republicana a la ciutat de Barcelona. Maragall, es va justificar: "Ja no vinc a comprar perquè ens vam mudar a la zona baixa del barri, però veig que continues tenint cua de clients!"

"Cal iniciativa i imaginació per potenciar el comerç del barri. No n'hi ha prou amb que l'Ajuntament només atorgui subvencions." Aquesta va ser una de les primeres premises que Maragall va pronunciar mentre visitava el Farró acompanyat pel seu equip, entre ells el conseller de districte, Guillem Casals, i per l'Associació de Veïns del barri. Abans havia fet una parada en una de les zones més emblemàtiques de Sant Gervasi: La Rotonda. Recentment la justícia ha ordenat l'enderrocament d'una part de l'edifici per irregularitats en la reforma, i l'alcalde es va reunir amb l'Associació La Rotonda, que el va posar al dia de les seves lluites per preservar aquest edifici històric. Alhora, li van demanar el seu compromís perquè si és escollit alcalde, tingui "més cura" del patrimoni de la ciutat.

Al Farró, Maragall va conèixer la realitat del comerç de barri afectat per l'arribada de les grans multinacionals. "Barcelona no vol ser una ciutat franquicia perquè darrere de cada franquicia hi ha la globalització, que suposa una pèrdua de caràcter i identitat", apuntava. Caminant pel carrer Saragossa, l'Esther Rodríguez, de l'AV del Farró, li va fer arribar també la demanda que el barri sigui pacificat amb pilones i amb mesures com l'anivellament dels carrers amb les voreres. "Mentre no es puguin fer grans reformes se'n podrien anar fent de més petites i menys costoses per pacificar l'espai", asseguraven els veïns.

Abans de fer l'última parada al clàssic Bodega Pàdua, Maragall es va aturar de cop davant d'un portal del carrer Vallirana on s'anunciaven pisos de lloguer: "Truquem i preguntem què costen?". El resultat de la trucada: un pis de 76 metres quadrats es lloga per 1.350 euros. "Hem de parar el creixement d'aquestes desigualtats", va exclamar Maragall. El seu passeig va acabar a Casa Sagnier, en una sala plena a vessar, on la gent s'esperava per escoltar-lo a ell però també al diputat i veí del districte, Gerard Gómez del Moral, i a la consellera de Justícia, Ester Capella, que a última hora va disculpar la seva no assistència i va ser substituïda per la regidora republicana a l'Ajuntament, Gemma Sendra.

Collboni (PSC) acusa a Colau d'ignorar el districte "per prejudicis"

CARME ROCAMORA

L'alcalde socialista Jaume Collboni ha acusat a l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, de deixar de banda a Sarrià - Sant Gervasi: "Aquest és un districte oblidat, i això és així per prejudicis absurds que demostren que l'actual Govern municipal no coneix la ciutat". Collboni va intervenir el passat 1 de febrer en les Jornades Municipalistes del PSC al districte, unes trobades que els socialistes fan amb els veïns quan s'acosten eleccions, per recollir propostes i així incorporar-les i defensar-les en el seu programa electoral.

L'alcalde es va comprometre davant dels veïns del districte a ser "l'únic candidat" que se centrarà en parlar de Barcelona: "Pot semblar una obvietat però hi haurà candidats que parlaran de república i de model de país, i per a nosaltres el més important és Barcelona", va dir Collboni, que va assegurar que Colau ha convertit Barcelona "en un camp de batalla polític pel procés independentista".

A l'acte també va intervenir l'actual regidor socialista de Barcelona Daniel Mòdol, que va ser regidor del districte quan Barcelona en Comú i

L'alcalde
Jaume Collboni

el PSC estaven junts a govern, i va assegurar que va "patir molt" havent viscut ser soci d'un govern "que no volia fer res en aquest districte." Per Mòdol, és "colpidor" veure les situacions pendents de resoldre als barris de muntanya durant l'últim mandat, i va acusar els comuns de tenir "sectarisme" cap al districte. Sobre la futura biblioteca de Sarrià, Mòdol va mostrar molta indignació per la "manca de voluntat política" que és "l'únic impediment" perquè no hagin començat les obres. Sobre la transformació del carrer Balmes, Mòdol també va apuntar a Colau com a "única responsable".

Una mirada enrere

A les jornades també van participar exregidors socialistes del districte per aportar una mirada enrere de les gestions socialistes al districte. Per Carles Martí, regidor entre els anys 1999 i 2003, els ciutadans del districte ja tenien llavors "la sensació que a la casa gran no es tractava igual al districte, que hi havia una discriminació pensant que el nostre districte eren

els barris rics." Katy Carreras, regidora al districte del 2003 al 2007, va posar èmfasi en la necessitat de buscar el recolzament amb les associacions de veïns i comerciants, ja que és "la millor manera de tirar endavant els reptes i projectes", com en el seu dia van ser-ho la reforma del mercat de Sarrià, l'inici de Casa Orlandai, Vil·la Florida, la biblioteca de Sant Gervasi de Cassoles, Can Castelló o Casa Sagnier. Per últim Sara Jaurrieta, regidora entre els anys 2007 i 2011, és de l'opinió que en primer lloc "cal creure en els barris i en les persones" i recordava com les entitats, davant de qualsevol color polític, sabien que podien lluitar per millorar el paisatge i l'entorn del districte.

En un torn final de preguntes, els veïns van aprofitar per explicar a Collboni els problemes que veuen sense resoldre al districte: el carrer Balmes, el bus de barri, la biblioteca de Sarrià o l'estat dels barris de muntanya i van agrair la proximitat amb la que van treballar els socialistes durant el temps que van estar governant la ciutat. ■

Joan Subirats serà el número dos d'Ada Colau a les municipals

CARME ROCAMORA

El comissionat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Joan Subirats, que és veí del Farró, serà el número dos de la llista de Barcelona en Comú a les eleccions municipals del proper mes de maig, segons ha confirmat. ■

El GMD demana que es protegeixi el patrimoni arquitectònic del districte

CARME ROCAMORA

El regidor del Grup Municipal Demòcrata, Jordi Martí, demana que l'estudi de Paisatge Urbà del Farró dut a terme per l'Institut de Paisatge Urbà de l'Ajuntament de Barcelona, s'estengui als altres barris de Sarrià - Sant Gervasi per "conèixer a fons el valor històric i social." Martí també ha demanat a l'Ajuntament l'actualització "el més aviat possible" del catàleg del patrimoni de Barcelona (la seva última actualització es va fer l'any 2015 en mandat de Convergència i Unió) per evitar casos com el que està passant al barri de Gràcia amb les casetes d'Encarnació. ■

La CUP abordarà el seu programa electoral en assemblees obertes

CARME ROCAMORA

Després de conèixer els candidats de la CUP del districte el passat mes de desembre, quan van ser escollits en assemblea, els cupaires de Sarrià - Sant Gervasi estan treballant en un programa electoral "arrelat als barris i a la gent, i obert a tot el veïnat del districte". En declaracions a El Jardí, Bernat Julià, que encapçala la llista dels anticapitalistes al districte, ha explicat que faran tres sessions descentralitzades als tres nuclis històrics del districte, totes a les 19h: l'11 de febrer a Vil·la Urània, el 20 de febrer a Vázquez Montalbán i el 28 de febrer a Casa Orlandai.

"Hem vingut a capgirar el districte, la ciutat i el país, i esperem poder-ho fer amb la força de la gent, dels moviments socials, de l'auto-organització i de l'experiència que hem anat teixint en els últims anys", assegura Julià, que treballaran, ha dit, per entrar amb força, "aquesta vegada sí", al districte. ■

Els candidats de la llista, d'esquerra a dreta: Joan Pujol, membre de diverses associacions veïnals de Vallvidrera; Cesca Gasull, militant d'Arran Cassoles i membre del CP La Tecla, Bernat Julià, membre de l'Ateneu Popular de Sarrià

i treballador de la casa Orlandai; Luca Raventós, militant d'Arran Cassoles i membre del CP La Tecla; Anna Lletjós, arquitecte i militant de Lluita Internacionalista

Manuel Valls, amb animalistes al Turó Parc

Manuel Valls s'apropa als veïns del Turó Parc per posar-se al dia dels seus problemes

CARME ROCAMORA

L'alcaldeable per Barcelona Manuel Valls es va reunir el passat 15 de gener amb el president de l'Associació de Veïns i Comerciants del Turó Parc, Bartolomé Criado, i amb alguns veïns d'aquest barri. L'objectiu de la trobada era conèixer de primera mà els problemes dels veïns.

Valls va visitar diversos comerços, els porters d'algunes finques que comparteixen un grup de whatsapp entre ells i va acabar la ruta fent

un cafè amb diversos veïns, amb qui va estar parlant sobretot de mobilitat, seguretat, neteja i convivència entre veïns amb gossos i veïns sense gossos, tenint en compte que actualment el Turó Parc prohibeix l'entrada a aquests animals. A la trobada, on hi havia l'expresident del Consell del Barri de Galvany, Jordi Llorach, també hi van ser presents com a convidats membres de l'agrupació Tsunami Veïnal que aplega veïns de diferents barris de Barcelona. ■

**ESCOLA
FREDERIC MISTRAL
TÈCNIC EULÀLIA**

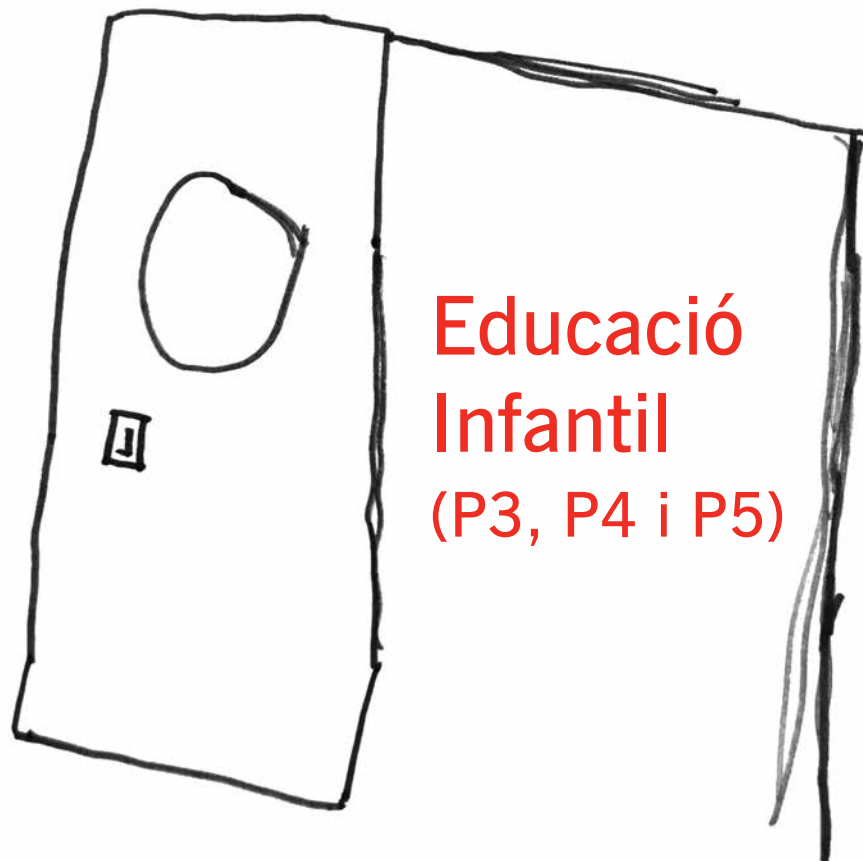
Portes obertes

Dissabtes 16 de febrer i
9 de març de 10h a 13h als
edificis de Tibidabo i Sarrià

Confirmeu l'assistència a través del formulari que trobareu al nostre web www.fundaciocollserola.cat/portesobertes, trucant al 93 211 89 54 o enviant un correu a fundacio@fundaciocollserola.cat.

També podeu demanar una entrevista personalitzada.

#EduquemAmbTu
fundaciocollserola.cat

MOSSOS D'ESQUADRA

Prevenició del consum i tràfic de drogues a les escoles del districte

XAVIER BONED GILABERT

Des del Cos de Mossos d'Esquadra treballem la prevenció amb els col·lectius més vulnerables. Un dels públics als quals dediquem més esforços és el del jovent.

Són persones en edat de formació i desenvolupament que necessiten informació clara i concreta per evitar diferents situacions de risc. Una de les demandes més importants que tenim des dels centres educatius és la xerrada sobre prevenció del consum de drogues. Té molt de sentit si tenim en compte que, a Espanya, es calcula que més de dos milions de persones consumeixen cànnabis habitualment. Un 60% d'aquests consumidors tenen entre 15 i 35 anys. En una de les darreres sessions, joves de batxillerat i de grau mitjà de cicles formatius, ens van fer una bateria de preguntes que poden ser d'interès general per aclarir alguns conceptes o idees equivocades sobre el món de les drogues.

► **Si consumeixes cànnabis o el portes a sobre i et para una patrulla, què passa?**

El consum i la tinença de drogues il·legals o d'estrís relacionats amb el seu consum no està penat però sí sancionat. Si la patrulla detecta algú incomplint la normativa identificarà les persones, les escorcollarà (les bosses també) i, si troba alguna substància il·legal, aixecarà una acta de comís amb proposta de sanció. La substància comissada s'enviarà al laboratori i, si el resultat és positiu, la sanció tirarà endavant. La sanció mínima és de 600 euros. En cas que es tracti d'un menor d'edat el portarem a comissaria a efectes de protecció, contactarem amb els tutors legals per realitzar el lliurament i els explicarem els fets succeïts.

► **La policia, què fa amb la droga comissada?**

La droga comissada s'envia al laboratori per analitzar la composició i la seva puresa, cosa que pot determinar la quantia de la sanció o el sobreseïment del procediment (en cas que no sigui droga il·legal). Posteriorment, les substàncies comissades són incinerades per empreses especialitzades seguint protocols establerts.

► **Què es considera tràfic de drogues?**

El Codi Penal condemna i multa l'elaboració, el tràfic i la promoció del consum. La possessió de drogues és delictiva quan la quantitat o altres indicis facin pensar que s'està traficant. No cal que es produeixi cap passi de substància, ni intercanvi de diners, per considerar que s'està traficant amb drogues il·legals. Les condemnes poden anar d'1 a 6 anys, depenent del tipus de substància, la quantitat i les circumstàncies. Si els indicis indiquen que trafiques, la policia et detindrà.

► **Quantes plantes de marihuana es poden tenir a casa?**

El codi penal espanyol considera delictiu elaborar, produir, cultivar o traficar amb les substàncies psicotròpiques, tòxiques, o estupefaents així com afavorir, facilitar o promoure el seu consum. És a dir, en un sentit estricte d'aplicació de la norma, legalment no es pot tenir cap planta de cànnabis.

► **És perillós conduir "fumant"?**

El cànnabis afecta l'atenció, la concentració, la retenció i els reflexos. Per conduir un cotxe o una moto cal que totes aquestes capacitats estiguin intactes. Si has consumit drogues o begut alcohol, no condueixis. ■

ENERGIA DELS EDIFICIS

Imatges, objectes i símbols del nostre entorn

GLÒRIA VILALTA

Tot el que tenim a casa, ens agrada?

Els quadres, imatges i objectes que utilitzem per decorar, són bonics i aporten alegria i tranquil·litat? O tenim alguna imatge que ens porta tristesa o dolor?

Sovint oblidem que el nostre entorn es relaciona constantment amb nosaltres, i nosaltres amb ell. Com la natura, estem buscant sempre l'equilibri, i ressonem amb el nostre entorn. La temperatura, el so, els colors, els materials, les emocions, i en definitiva tot el que ens envolta té un efecte sobre nosaltres. La nostra llar no és una excepció.

De la mateixa manera que després d'una pel·lícula trista o de por, estem diferent que abans de veure-la, o que un comentari d'una persona enrabada ens afecta, què passa si a casa tenim permanentment un quadre on la imatge és d'una persona que està plorant? Encara que no la mirem constantment, la seva energia està allà, i té un efecte sobre nosaltres. Recordo descobrir en la casa d'una dona que vivia sola, que gairebé tots els quadres eren retrats de dones, ja que eren imatges d'una col·lecció. També una empresa que tot i la professionalitat i experiència dels que la portaven, no anava gaire bé, però amb quadres i imatges que la darrera cosa que simbolitzaven era la prosperitat.

D'ençà que existim, les imatges ens acompanyen i ens influencien. Totes les cultures i religions n'han utilitzat. En els llocs de culte es pintaven les parets amb determinats motius, s'utilitzaven unes determinades formes geomètriques, o uns determinats colors, res és casual. Tot està pensat i estudiat. De fet, els publicistes i els que es dediquen al màrqueting també tenen en compte aquests aspectes. La imatge és important, no només pel seu significat més directe sinó també tot el que actua sobre el subconscient.

Tenint això en compte, cal tenir cura de què tenim al nostre entorn. A casa, i també al nostre lloc de treball. El què tenim en les nostres parets o prestatgeries està actuant sobre nosaltres. Les frases (les paraules són també imatges), colors, geometria i tot l'art i objectes que ens envolten no són innòcues. Ens poden potenciar o debilitar. Per posar un exemple, si tenim un quadre amb una espina de peix i un tros de pa rosegat en una taula buida i amb un entorn pobre, s'està emetent una energia d'escassetat.

Cal, doncs, que ens envoltin d'imatges boniques i que ens aportin tot allò que volem. I si a més a més es té en compte el Feng Shui i les posem en el lloc correcte, no només tindrem el benefici de la imatge i la seva energia per si mateixa sinó que a més a més potenciarà la seva bellesa, la vibració d'aquell espai i la vida dels que l'habiten.

Perquè l'espai importa. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA DE PROFESSIONI I METGE DE VOCACIÓ

ARQUITECTURA

Més d'un segle mirant les estrelles

JAUME DE OLEZA

Sempre la muntanya del Tibidabo ha presidit Barcelona i ha contribuït a la morfologia de la ciutat des dels inicis. A més, recull una part substancial de la història i de la cultura de la nostra ciutat. En ella es troba l'Observatori Fabra, que deu el nom a un industrial anomenat Camil Fabra, marquès d'Alfàrrica.

Una persona molt coneguda de l'època i que va ser alcalde de la ciutat i un industrial de reconegut prestigi. Cap a l'any 1901 va donar una important quantitat de diners per poder construir un observatori per a Barcelona. Està situat a uns 413 metres d'altitud respecte al nivell del mar i és obra de l'arquitecte Josep Domènech i Estapà. Un projecte que va construir per a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona. L'observatori, des dels seus orígens, ha dut a terme multitud de seguiments astronòmics, la majoria asteroides i cometes, i ha recollit registres sísmics i meteorològics. Per tot això ha tingut diversos premis i reconeixements internacionals.

És de destacar el descobriment, l'any 1907, de l'atmosfera del satèl·lit de Saturn, Tità. Com a conseqüència d'aquest descobriment, va rebre el premi l'any 2014 de l'European Physical Society, com a lloc històric, i va ser el primer centre a Espanya en rebre aquest guardó. El seu primer director va ser Josep Comas i Solà, un reconegut astrònom que va donar a l'observatori una gran rellevància científica. L'observatori va ser declarat Bé d'Interès Nacional l'any 2014, per la seva contribució a l'estudi de l'astronomia, la sismologia i la meteorologia. L'edifici té un cert caràcter neoclàssic impregnat amb alguns detalls modernistes. Una inspiració neoclàssica que podem apreciar en el frontó d'entrada, en les columnes i en l'atri central, així com en la cúpula esfèrica que remata i dona un aspecte singular a l'edificació. Va ser restaurat l'any 2017, amb l'incorporació del sistema de rotació de la cúpula.

En l'actualitat, una empresa externa s'encarrega d'organitzar uns sopars sota les estrelles a la terrassa d'entrada, i des de la qual podem admirar uns espectaculars vistes sobre la ciutat. L'observatori és visitable, allà podem contemplar el cel des del telescopi en funcionament més antic del món, a més de sorprendre'ns pels diversos instruments de mesurament, així com dels diversos equips de meteorologia. En definitiva, una visita que farà les delícies de grans i petits, i en la qual respirarem l'atmosfera de més d'un segle d'estudi i divulgació. ■

JAUME DE OLEZA. ARQUITECTE. WWW.CWORK.CAT

El pitjor accident del tren de Sarrià

UNA CATÀSTROFE OCULTADA A UN PAÍS QUE ENCARA ESTAVA EN GUERRA

JORDI BIGUES I AMADEU BLANCH

El dissabte 11 de febrer del 1939, dues setmanes després de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona, es produïa una catàstrofe ferroviària entre l'estació del Peu del Funicular, Sarrià i Sant Gervasi. Malgrat que el règim ho va ocultar, un total de 32 persones moriren i unes altres 130 resultarien ferides i ateses a l'Hospital Clínic de Barcelona. Els veïns es van acostar a les vies per socórrer els accidentats. Es compleix el 80 aniversari del pitjor accident ferroviari del tren de Sarrià.

La línia havia tornat a entrar en funcionament després que els antics Ferrocarrils de Catalunya, S.A haguessin estat militaritzats per l'autoanomenada "Jefatura de los Servicios de Ocupación". Des del dimarts 31 de gener, el Servei Militar de Ferrocarrils

se n'havia fet càrrec i havia restablert els serveis.

A les vuit del matí de l'11 de febrer, el comboi format pels automotors 15 i 17 (anomenats metàl·lics) i el remolc número 58, va sortir totalment ple de l'estació de Terrassa. El tren circulava per una via soterrada per Collserola, com ara, i descoberta fins a l'estació de Muntaner. Els frens de l'automotor van petar abans d'arribar a l'estació del Peu del Funicular i el comboi va anar augmentant la velocitat. Va passar de llarg l'estació del Peu i a la de Sarrià va topar amb un altre comboi que afortunadament era buit.

El comboi avariament va continuar avançant, mentre alguns passatgers saltaven amb el tren en marxa i topaven amb la mort o patien ferides greus. El tren desbocat va passar, sense aturar-se pel pendent, per les Tres Torres,

la Bonanova i Muntaner. Novament va xocar amb un tren que estava aturat a l'estació de Sant Gervasi, i el va arrossegant cent metres. Malgrat el rumor que es tractava d'un sabotatge, sembla que la culpa va ser el lamentable estat de conservació de la locomotora.

Entre les víctimes mortals hi havia cinc empleats de la companyia, entre ells el conductor del comboi, segons relata Carles Salmerón, autor del llibre *El tren de Sarrià*. Fins al 8 de març no es va fer una crida per identificar els morts que encara no havien estat reclamats. Aquesta catàstrofe va ser ocultada a un país que encara estava en guerra i iniciava una llarga dictadura on la llibertat d'informació no existiria.

Estat en què va quedar l'automotor 17, als tallers de Sarrià, després de l'accident a l'estació de Sant Gervasi. A la foto de baix el tren sencer, reconstruït, a la cotxera de Sarrià.

© Arxiu Nacional de Catalunya-Fons Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Prou d'incompliments! 20 anys sense la Biblioteca de Sarrià

Fa quatre dies que el govern municipal de l'alcaldeessa Ada Colau ha tornat a tirar un galleda d'aigua freda a una de les aspiracions centrals de les veïnes i veïns de Sarrià: no tindrem la biblioteca que portem reclamant fa més de vint anys.

"Si no hi ha cap sorpresa, no hi haurà excavadores", ha dit recentment l'actual comissionat de Cultura, Joan Subirats, i futur número 2 de la candidatura d'Ada Colau. I no n'hi ha hagut, ni de sorpresa ni d'excavadores. El què hi ha hagut és l'enèsim incompliment de l'equip de Govern municipal.

L'abril del 2016 el grup municipal d'ERC a Barcelona va aconseguir el

compromís del Govern municipal de reimpulsar aquest projecte, central pel barri. Aquesta demanda històrica, massa temps encallada, havia de disposar d'una partida pressupostària per arrencar d'una vegada per totes la construcció d'aquest equipament que també hauria d'albergar la seu tècnica del districte.

Després es va presentar el projecte a les entitats del barri. Amb una superfície de 5.300 metres quadrats, dos mil destinats a la biblioteca, i un soterrani pensat com un conjunt d'espais polivalents, a més d'un terrat civit, el cost previst és de 12 milions d'euros. El veïnat estava satisfet i, segons l'Ajuntament, el

gener de 2018 havien de començar les obres... Al juliol no s'havia mogut res, però el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, va negar retallades i va assegurar que no hi havia cap projecte pressupostat en perill.

Però el cert és que el més calent encara és a l'aigüera i ara tornen a dir a les veïnes i veïns de Sarrià que els toca continuar esperant un equipament indispensable en un districte on hi ha el nombre d'alumnes més elevat de tot Barcelona. Fins quan? Prou d'incompliments!

Per tot això, al costat de les entitats del barri, reclamem que l'equip de govern posi un data real d'inici de les obres d'un projecte aprovat, pressu-

postat i licitat. I també que la promesa de la biblioteca, incompleta fins ara, no serveixi d'excusa per deixar de fer altres actuacions al districte.

ERC Sarrià – Sant Gervasi seguim treballant per complir aquells objectius que havíem promès. Seguim caminant cap a un districte més republicà i on les demandes històriques es van veient escoltades i respostes. Seguirem treballant intensament, colze a colze amb les veïnes i veïns, comerciants i teixit associatiu, per millorar el benestar de tothom. Escoltant i explicant el nostre projecte, esperem arribar a un Sarrià – Sant Gervasi més lliure, més just i millor.

Sarrià – Sant Gervasi

Enric Salesa i una empresa que compleix 70 anys

JESÚS MESTRE CAMPI

L'oïda és un sentit tan important com la vista, que amb l'edat va patint un procés de deteriorament. És normal i socialment acceptat que ens posem ulleres per veure-hi millor o, amb l'edat, corregir la pèrdua natural de vista. També és normal recórrer a un audiòfon quan notem que anem perdent capacitat d'oïda.

Enric Salesa Batlle ens rep al seu despatx del modern Institut Auditiu Salesa de la Ronda de Mitre, obert fa un parell d'anys. Tot i tenir més de 80 anys, l'Enric és un home molt actiu que reparteix el seu temps amb tasques com donar suport al Consell Pastoral de la Parròquia de la Bonanova, presidir la Fundació Pedro Salesa Cabo o seguir la vida quotidiana al centre de Mitre. És veí de Sant Gervasi de tota la vida i s'ha dedicat de jove als trastorns de l'audició, a partir del camí que va iniciar el pare, Pedro Salesa Cabo que, l'any 1949, va obrir l'Institut Auditiu del carrer Pau Claris, el primer d'Espanya i encara ben actiu.

Aquest any, doncs, Salesa compleix 70 anys, una fita que Enric i l'empresa volen donar relleu. En aquests anys han canviat moltes coses. Aleshores els audiòfons podien

ser aparells molt aparatosos com les gens discretes trompetes auditives. Seguint les petjades del pare, Enric s'ha anat especialitzant en audiologia. Ell no és un metge, un otorrí, sinó un físic que estudia les alteracions relacionades amb l'audició, especialment la sordesa, i coneix quins audiòfons s'adapten millor a cada necessitat, i com s'han de graduar i ajustar. Aquest coneixement tècnic també permet aconsellar els pacients sobre quin equipament i instrumental específic s'adapta millor a la seva alteració. A Salesa treballen amb tots els millors fabricants d'audiòfons del món: Phonak, Oticon, Resound i Widex.

Aquests darrers 20 anys la tecnologia ha avançat molt i als hospitals i centres auditius els costava posar-se al dia. Aleshores l'Enric, amb els doctors Enrique Perelló Scherdel i Alfredo Bonavida Estupiñá, van preparar un curs d'audiologia que van impartir fins a 26 vegades. Va ser molt pràctic i l'Enric, veient la seva necessitat, va promoure la publicació del *Tratado de audiología*, escrit per ells mateixos. L'obra abasta temes bàsics i d'altres propis d'exploració

D'esquerra a dreta, Pere Salesa, Enric Salesa i Heribert Arqué.

audiològica, temes de rehabilitació com els audiòfons o els implants coclears. I també temes actuals de recerca, com els potencials auditius d'estat estable o otoemissions acústiques. Ja s'han fet dues edicions de l'obra, que és una referència a les universitats i instituts auditius tant a Espanya com a l'Amèrica llatina.

La Fundació Salesa

El projecte que més engresca actualment a l'Enric és la Fundació Pedro Salesa Cabo, amb seu a la Gran Via, 623. Una de les seves principals activitats és la creació d'un banc d'audiòfons. L'objectiu és recollir, tant de particulars com d'empreses, audiòfons utilitzats o nous per posar-los en condicions i poder-los donar a nens o persones grans que, pel seu cost econòmic, no poden accedir-hi. També tenen projectes conjunts amb Càritas Diocesana de Barcelona i amb altres entitats de cooperació internacional. En aquest sentit, donen molta importància a la formació d'especialistes en països en desenvolupament, ja que és bàsic important el tractament preventiu, i ofereixen beques per a professionals d'altres països perquè es puguin formar al nostre país.

L'Institut Auditiu Salesa de la Ronda de Mitre, 134, que dirigeix Heribert Arqué, també és un projecte molt estimat per l'Enric, ja que ha pogut obrir un centre molt modern a Sant Gervasi, ben a prop de casa seva. Actualment el director general de Salesa és el seu nebot, Pere Salesa Isart. Així, tot i la projecció de l'empresa, que també té un Institut a Madrid, segueix mantenint el seu caràcter familiar després de 70 anys de vida que han recollit la feina de tres generacions diferents. ■

FOTOREPORTATGE

LES FESTES DE SANT VICENÇ DONEN VIDA A L'HIVERN

Rosari Pastoril

Bastoners

© Lluís Morera "Avi Llop"

Mostra de castells

© Marta Trius

Correfoc

© Lluís Morera "Avi Llop"

EL JARDÍ

El tradicional Rosari Pastoril a la Parròquia, el diumenge 20 de gener, va ser la primera etapa de les Festes de Sant Vicenç, la festa major d'hivern de Sarrià. Van seguir el darrer cap de setmana de gener i durant tres dies es va convidar als sarrianencs a participar en tota mena d'activitats: concerts com el de la Big Band l'Antàrtida, la mostra de castells que va posar a prova l'equilibri dels més petits, la tabalada, la xocolatada, el correfoc, els foguerons, la cercavila, l'ofrena floral i el dinar popular, totes elles aptes per a petits i grans. ■

Concerts

La tabalada

Els foguerons

© Lluís Morera "Avi Llop"

Mary Ward

JORNADA DE PORTES OBERTES

16 DE MARÇ A LES 10.30 h

Bons alumnes, millors persones

Alemanys i anglesos

Llar d'infants, educació infantil, primària i ESO

Entrevistes
personalitzades

tel. 932 018 555
www.marywardbarcelona.net

COL·LEGI
Mary Ward Barcelona

CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

NJ
Fundació
Narcís Jubany

“Li pot passar a tothom”

LA REALITAT QUE VIUEN LES PERSONES SENSE LLAR

PER ELENA BULET (@elenabulet)

“Viure al carrer és desolador. Molt desolador”, sentència el José. Ha estat deu anys sense sostre, fins que fa un parell d'anys va poder accedir a un habitatge. Ho recorda amb detall, perquè era el dia del seu aniversari de l'any 2016. El pis del José no

abans que li donessin el pis. Ara és veí del Putxet. L'habitatge forma part de “Primer la llar (Housing First)”, un programa de l'Ajuntament de Barcelona que gestiona Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona i UTE Sant Pere Claver-Suara-Garbet. Des de la finestra del pis, el José veu la muntanya i li encanta.

exemple, del Servei d'Inserció Social. La Charo Sillero, responsable del CRI Hort de la Vila, explica que el temps d'estada es va modulant segons les necessitats de la persona: “L'important és que no es facin passes endarrere. Perquè cada esglaó que es baixa, costa més de pujar”.

pis, la Samanta també s'inclou dins les persones sense llar.

“Pel fet de ser dona venen homes a molestar-me”, explica la Samanta. “No em volen donar diners. Em diuen que els segueixi a casa, perquè puguin fer sexe amb mi i pagar-me”. L'han intentada enganyar per poder aprofitar-se d'ella. Li van demanar que donés el seu número, per aconseguir-li feina, però en realitat volien una altra cosa. “No soc una prostituta. Tinc els meus drets”, sentència la Samanta, “això no ho puc fer”.

Totes les fotografies: © Elena Bulet

José

ASSÍS Centre d'Acol·lida

CRI Hort de la Vila

Pilar

és com qualsevol pis. Té un llibre de visites i li agrada que la gent que vingui el signi. Tampoc el dormitori és com qualsevol dormitori. Ha tret les potes del llit perquè el matalàs estigui arran de terra. “Si no, no podia descansar”, explica. Aquesta és una de les seqüeles que li ha quedat després de passar tants anys al carrer. “Soc capaç de reconèixer qualsevol persona que hagi passat pel mateix que he passat jo, encara que vagi vestida molt elegant. Això t'acompanya sempre”, explica.

La realitat de les persones sense llar no es visibilitza prou. Gairebé 1.000 persones dormen cada dia als carrers de Barcelona. D'aquestes, aproximadament 60 estan al

“Soc capaç de reconèixer qualsevol persona que hagi passat pel mateix que he passat jo, encara que vagi vestida molt elegant. Això t'acompanya sempre”

districte de Sarrià – Sant Gervasi. Són dades de l'últim recompte de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar (XAPSLL). Ara bé, tal com explica Jesús Ruiz, director d'ASSÍS Centre d'Acol·lida, aquestes són només les xifres de les persones que veiem, però també hi ha moltes realitats ocultes: “Hi ha un munt de gent que pateix a casa seva per no poder cobrir els mínims per viure”.

La història del José no ha estat fàcil, però ha volgut obrir-se i explicar-la. Davant un cafè a la casa Orlandai, comença a rememorar el seu passat. El motiu d'acabar sense llar va ser la droga. També per aquest motiu es van trencar els vincles familiars. De mica en mica, però, el José els està reconstruint: el canvi s'aconsegueix “a base de temps, calma i de fer les coses bé”, explica. Dels anys sense llar, recorda especialment una caseta a Vallvidrera on va estar passant un temps,

L'objectiu és potenciar l'autonomia personal

El José parla amb molt d'afecte de les entitats per les quals ha anat passant. Comenta que va estar al “Císter” (carrer on està situat l'alberg), el Centre Residencial de Primera Acol·lida Sant Gervasi. També anava a esmorzar al centre de dia que ASSÍS té a Sarrià. A més, ha tingut contacte amb Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona, que gestiona alguns dels pisos de “Primer la llar” i que té un centre residencial al districte, el CRI Hort de la Vila.

ASSÍS Centre d'Acol·lida i el CRI Hort de la Vila, comparteixen diversos valors i objectius. Les dues entitats vetllen per potenciar l'autonomia de la persona sense llar. També proporcionen recursos per cobrir les necessitats bàsiques i tenen programes d'habitatge i d'ocupació. Un dels aspectes clau és l'acompanyament i l'atenció social que proporcionen. Són espais on les persones poden ser escoltades i poden interactuar.

“Des d'ASSÍS, intentem que cada persona arribi al seu màxim de capacitat en tots els àmbits”, explica Roger Fe, responsable de Salut i Primera Acol·lida del centre. L'accés és obert a tothom i s'ofereixen,

“L'important és que no es facin passes endarrere. Perquè cada esglaó que es baixa, costa més de pujar”

entre d'altres, serveis d'esmorzar, dinar, dutxa o robar. El CRI Hort de la Vila funciona de manera diferent. És un centre residencial de Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona, concertat per l'Ajuntament. Actualment, hi ha 90 places residencials. Les persones que hi viuen venen derivades d'entitats externes al centre. Per

Dona i sensesostre: doble vulnerabilitat

La Pilar viu en un pis compartit que pertany al programa d'habitatge d'ASSÍS llars. Va estar al voltant de vuit anys dormint al carrer. “Per culpa de l'alcohol ho vaig perdre tot”, explica ella mentre xerrem assegudes al parc de Joan Reventós. Ara ja fa 18 anys que no beu i sent que ha canviat molt des d'aleshores. La vocació de la Pilar és treballar en la càrrega i descàrrega de camions: “Ho porto a la sang, és el meu ofici”, explica. “Vaig començar a treballar-hi als 14 anys”.

Tot i que les persones sense llar canvien sovint de localització, la Pilar va estar dormint un temps a un caixer al passeig de Sant Gervasi: “Quan jo hi era, a l'hivern treien la calefacció perquè marxessin. I a l'estiu, te la posaven”. Viure al carrer és més difícil sent dona, explica la Pilar: “Has d'estar amb quaranta mil ulls posats”. La Pilar va perdre el contacte amb els fills quan va estar vivint amb una altra parella que va conèixer al carrer. Aquest home la va maltractar en diverses ocasions. Li va robar diners de diferents maneres. També, la va amenaçar: “Em va dir que si el deixava, faria mal als meus fills”.

Les dones que viuen al carrer estan exposades a una doble vulnerabilitat: “La violència que suposa viure en un espai públic i la violència que et poden generar els homes”, explica el Jesús, d'ASSÍS. Segons la Diagnosi del 2017 de la XAPSLL, un 12% de les persones que viuen al carrer són dones.

La Samanta porta sis anys a Barcelona, pidolant a Sant Gervasi. Ha demanat que no surti el seu verdader nom al diari. És mare d'un nen de tres anys i viu a L'Hospitalet. Explica que ni ella ni el seu company treballen. Els dos viuen dels diners i aliments que els dona la gent al carrer. Tot i tenir un

“Li pot passar a tothom”

“He conegut gent que ha acabat al carrer per una separació. Altres, perquè el banc els ha arruïnat. Uns altres, perquè han perdut la feina, o bé per l'alcohol, pel joc o per la droga”, descriu el José. Ningú es para a pensar que això “li pot passar a tothom”, explica. Aquestes mateixes paraules les pronunciava la Pilar, la Charo, el Jesús i el Roger, durant les respectives entrevistes.

Hi ha molta estigmatització envers el col·lectiu de les persones sense llar. “Ens han dit que ser pobre és lleig, dolent i miserable”, explica el Jesús, director d'ASSÍS. A més, és un col·lectiu que no és prioritari, perquè no genera ingressos econòmics. “No produïm, gastem”, apuntava el Roger, responsable de Primera Acol·lida d'ASSÍS.

“Ens han dit que ser pobre és lleig, dolent i miserable”

“El comú denominador de les persones que nosaltres atenem, a part de la pèrdua de la xarxa social i familiar, és que han encadenat diversos processos traumàtics en poc temps”, descriu la Charo, responsable del CRI Hort de la Vila. Ara bé, “hem de treure'ns la idea que la persona sense llar no té competències. Tothom té pedres a la seva motxilla i coses a resoldre”.

En Mouhacine és un dels exemples que trenca aquest estigma. Va venir del Marroc a Barcelona fa aproximadament cinc anys. Ha viscut en diversos albergs i al “Císter” va conèixer ASSÍS. Parla diverses llengües. Li agraden els esports i els idiomes. Voldria ser traductor o treballar en telemàrqueting com feia al Marroc. Allà, també va estudiar Filologia Alemanya. És una persona que creu en la lògica de les coses. També en la motivació que un tingui per fer-les. “Si tu vols aprendre una llengua i creus

“Com a humà, hauries de saber que hi ha més situacions a part de la teva”

que pots fer-ho, l'aprendràs”, sentència ell. Ara col·labora amb Fundació Futur, entitat que comparteix espai amb ASSÍS i que ofereix els dinars a les seves instal·lacions de menjador.

Més enllà de l'estigma, l'aporofòbia és un altre fenomen present en la societat. Però sovint s'ignora. Es tracta de l'odi a la gent pobre. El 2005, el districte vivia un dels casos més extrems dels últims anys. Rosario Endrinal va ser cremada viva per tres joves en un caixer del carrer Guillem Tell, a Sant Gervasi. Els nois la van apa-

Un problema estructural?

Junt amb la manca de contractació, la situació de l'habitatge és un dels problemes principals del col·lectiu de les persones sense llar. Amb les seves rendes, no poden pagar el lloguer d'un habitatge, ni tan sols d'una habitació. “Han d'emprar més del 50% dels seus ingressos per cobrir l'allotjament”, apunta la Charo, del CRI Hort de la Vila. En Roger, d'ASSÍS, relaciona el problema amb el sistema: “Vivim en un sistema individualista i meritocràtic. No és un sistema de drets, sinó

legislatiu fa les lleis, però després l'executiu, en molts casos, no posa els recursos adients per tirar-les endavant”, explica.

La tasca del voluntari

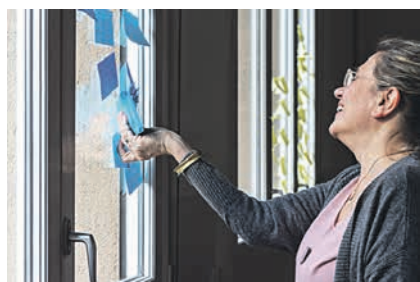
“Quan jo caminava pel carrer, no sabia què fer. Era una situació incòmoda, ningú et guia en aquests casos”. L'Andrea Macarulla és voluntària del CRI Hort de la Vila. Rememora com se sentia abans d'entrar en contacte amb aquest voluntariat. “L'important és que les persones no se sentin invisibles. Podem mirar-

per la persona. No saps mai la seva situació”. La funció del voluntari és acompanyar, “ser una orella per si volen parlar”, descriu l'Andrea.

Abans d'acabar l'entrevista, l'Andrea fa una reflexió molt encertada. “Com a humà, hauries de saber que hi ha més situacions a part de la teva”. Es tracta de tenir empatia, conèixer la situació de l'altre i acompanyar el procés que seguirà la persona. Encara que hi hagi gent que sí que col·labora amb les persones sense llar en activitats o ajudes diverses, els qui empatitzen amb la seva situació són una minoria. La Pilar sent que

Mouhacine

Amalia, resp. voluntària, ASSÍS

Andrea, voluntària, Hort de la Vila

Voluntàries d'ASSÍS

llissar i després la van ruixar amb un dissolvent, que més tard van encendre. La Rosario no va poder superar les cremades i va morir a l'Hospital Vall d'Hebron pocs dies més tard.

de mèrits. Si no treballes, no tens dret a una casa”. Tot i que el dret a l'habitatge és un dret reconegut, hi ha moltes persones que no tenen un sostre on dormir. “Són drets adquirits”, afirma el Jesús, d'ASSÍS. “El poder

les als ulls”, afirma. L'Andrea va entrar en contacte amb Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona per unes pràctiques de la universitat i es va enganxar al voluntariat. Ressalta la necessitat de “tenir un respecte molt gran

“som invisibles per la gent, com si fóssim un animal estrany, fins i tot part del mobiliari urbà”. Plantegem-nos, doncs, si cal fer una reflexió i començar a desestigmatitzar la seva realitat. ■

Ens preparem per a la vida

Persones que creixen

Portes obertes

Dissabte **23 de febrer** de 9:30 a 13:30 h

- ▶ **Infantil, de P2 a P5** (Nou Model Pedagògic-MOPI) **P2 INSCRIPCIONS OBERTES TOT L'ANY**
- ▶ **Primària Inicial, de 1r a 4t**
- ▶ **Nova Etapa Intermedial, de 5è de Primària a 2n d'ESO**
- ▶ **ESO, 3r i 4t**
- ▶ **Batxillerat** ARTS, CIÈNCIES I TECNOLOGIA, HUMANITATS I CIÈNCIES SOCIALS

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

CURS 2019-2020

Inscriu-t'hi!

Sol·licita la teva entrevista

☎ 93.602.30.38 / 93.602.30.49 / 93.602.30.29

✉ secretaria.santignasi@fje.edu

Carrasco i Formiguera, 32 • 08017 Barcelona

✉ info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

Parvulari
CARLES RIBA
Parvulari adscrit

L'hort i els jardins dels caputxins de Sarrià

M. JOSEP TORT

Conèixer l'hort i els jardins del convent dels caputxins ens apropa a l'essència de la tradició monàstica: la vida contemplativa i la vida de pagès. L'hort ha estat cabdal en l'autosuficiència alimentària de les comunitats, però avui ha perdut importància a conseqüència del seu trànsit cap a la modernitat i a les poques mans que queden als convents. El jardí i el bosquet segueixen sent l'espai idoni per a la contemplació.

La construcció del convent es va iniciar l'any 1887 sobre uns terrenys cedits per la família Ponsich que estaven situats en un dels vessants de la riera Blanca.

Els caputxins pertanyen a la família franciscana que segueix les regles de Sant Francesc d'Assís. En els inicis va ser un important centre de projecció intel·lectual, una casa d'estudis teològics, bíblics i filosòfics, freqüentada per pensadors il·lustres, on els joves caputxins endegaven la seva formació.

L'any 1936, el convent va ser incendiat i saquejat per les milícies anarquistes, i molts veïns de Sarrià van ajudar a restablir l'ordre i salvar la biblioteca. Van quedar només les

© M. Josep Tort

parets mestres. Posteriorment, l'arquitecte Pere Benavent va dirigir la seva restauració.

El convent conté el Museu Etnogràfic Missional Andino Amazònic, la Biblioteca Hispano Caputxina i l'Arxiu Provincial de la comunitat. Actualment hi viuen 14 frares, que es dediquen a l'activitat pastoral i a l'ajuda humanitària.

Un hort amb caràcter rural

L'hort dels caputxins ha perdut la seva missió productiva, però segueix mantenint el caràcter rural malgrat l'escàs aprofitament que s'hi fa. Abans era gairebé el doble de gran, però avui queden quatre bancals separats per una cruïlla de camins guarnits amb boniques pèrgoles on s'emparren lianes com la vinya i la buguenvíllia. A la primavera, les flors broten acolorides als marges dels bancals.

Un conjunt de fruiters ens fan pensar en els valors simbòlics d'algunes espècies. L'olivera simbolitza la pau, la saviesa i la fecunditat, i les seves branques i olis s'utilitzen en moltes cerimònies religioses, fet que li atorga un valor sagrat. El llimoner pren el valor de la vida i de la protecció contra l'adversitat i la figuera s'associa a la fertilitat i a l'abundància.

Un caquier (*Diospyros kaki*), que destaca per la seva longevitat, simbolitza en algunes cultures l'alegria i la victòria.

Al voltant de l'hort, s'albira la gran bassa d'aigua que hi ha per nodrir els conreus i un conjunt d'espècies remarcables, com un ficus de cautxú esponerós (*Ficus elàstica*), xiprers imponents, un til·ler, iuques, llentiscles, una araucària, etc.

Als inicis del convent, en Fra Damià de Llanerres va cultivar més de 100 varietats de flors i l'hort era sempre ple d'hortalisses. Li deien el fra artista del Maresme. Va tenir un parell de vaques i els monjos de Montserrat li van encarregar guarnir amb flors l'altar major de la basílica.

El bosquet dels caputxins és un espai singular, apte per a la contemplació. És molt frondós i està solcat per camins flanquejats per xiprers i altres espècies de baix port. Entre les diferents espècies que hi habiten, hi destaquen un conjunt d'arbres que formaven part del paisatge autòcton d'aquest indret, com els pins blancs i els dos colossals pins pinyoners (*Pinus pinea*), que haurien d'estar catalogats. Altres espècies com el fals pebrer, la xicranda, l'alzina, l'ullastre, el llorer i diverses espècies suculentes sovintegen en aquest bonic bosquet.

Al límit amb el col·legi Sagrat Cor s'albira un antic hort a la base d'un tal·lus ple d'atzavares i altres cactàcies. Al final, un lledoner resta empresonat entre dues parets mitgeres.

El jardí del petit claustre

El jardí del petit claustre destaca pel gran nombre d'espècies suculentes que hi habiten. Al voltant d'una glorieta octogonal que aixopluga un pou, se situen un conjunt de testos i jardineres que alberguen grans exemplars de l'espècie *Euphorbia candelabrum*, una planta suculenta de port columnar que sembla un cactus però no ho és. Les branques, sempre verdes, presenten quatre arestes amb espines i es ramifiquen fins a atènyer grans alçades i poden arribar a adoptar la forma d'un curiós arbre.

A l'entrada al convent, un cedre amb més de 130 anys de vida s'ha constituït com a símbol dels caputxins de Sarrià. És l'element emblemàtic que acompanya totes les trobades i esdeveniments. Per les seves excepcionals propietats, aquest arbre té una fecunda simbologia: la gran longevitat i el caràcter perennifoli de les fulles s'associen amb la vida eterna i amb la fortalesa i fermesa de la fe.

La inalterabilitat de la fusta de cedre i l'excepcional aroma que produeix en cremar-se li han atorgat una significació sagrada palesa en moltes cerimònies religioses de purificació i en la construcció de molts temples, com el de Jerusalem. ■

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

El tord

ENRIC CAPDEVILA

El tord comú (*Turdus philomelos*) és un ocell distribuït arreu del territori, de la família dels túrdids, com ara la merla. És un ocell forestal que selecciona paisatges en mosaic dels marges de boscos caducifolis i alzinars humits, per això a Barcelona només cria, amb baixa densitat, a Collserola i àrees d'urbanització laxa de Vallvidrera i Les Planes. Té les parts inferiors de color blanc rossenc i llistades de taques negres en forma de falca, que al coll s'ordenen per formar una fina bigotera; la part superior, és de color terrós. Amida uns 20-23 centímetres de llarg i els dos sexes són similars. A l'hivern és més abundant i es poden veure diversos individus junts, però són monògams i el mascle estableix un territori clar de cria; construeix el niu a les capçades dels arbres. És un animal omnívor, menja molts invertebrats com les erugues, cucs i caragols (són els seus preferits i sovint deixa les closques sobre la pedra o branca on els trenca); i a l'hivern, menja sobretot fruits i baies, actuant com a dispersor de llavors. És un excel·lent ocell cantaire, amb una melodia captivadora. Té un vol ràpid, és aleshores quan es pot observar la taca axil·lar que facilita la diferenciació amb la resta d'espècies de tords. És un ocell gastronòmicament apreciat i ha patit sempre una gran pressió cinegètica. Per sort, ara està més protegit (la seva cacera està prohibida a Barcelona) i és un ocell adaptable i molt prolífic (fa fins a quatre postes).

Dita: Pel febrer, sort del tord, que en menja el corc. ■

© Alfons Serrahima, cedida per la família Serrahima

Can Ponsic

JESÚS MESTRE

L'antic camí de Sarrià a Pedralbes sortia de la vila pel carrer Pedró de la Creu, on hi havia una creu de terme que donava nom al carrer i, després de travessar la Riera Blanca mitjançant un gual, s'enfilava pel camí Fondo, avui carrer de Domínguez i Miralles, per on s'arribava a Pedralbes. Segons la tradició, per aquest camí va passar-hi el general cartaginès Anníbal, al segle III aC, amb el seu exèrcit i els elefants, per anar a fer la guerra a Roma.

A la part sud del camí Fondo, hi ha la finca de Can Ponsic, també coneguda com a Can Alòs, avui propietat

municipal. En aquest indret, al segle XVII, hi havia el casal o masia dels Sarriera-Mercader, dedicat a tasques agrícoles. L'any 1892, la família Ponsic-Sarriera va encarregar a l'arquitecte August Font i Carrera la reforma del casal, tot donant-li una aparença de castell d'estil neogòtic.

La fotografia antiga la va fer Alfons Serrahima els anys trenta, segurament des de la casa de la família Serrahima al carrer Duquessa d'Orleans. Afortunadament, no va patir cap atac durant la Guerra Civil, i la fotografia d'avui mostra que es manté en molt bon estat de conservació. Els pins han crescut molt —hi ha exemplars catalogats—, i no deixen veure el cim de Sant Pere Màrtir que, a la fotografia antiga, es veu ben clarament. I, on abans hi havia la riera, ara hi ha l'avinguda Foix i l'edifici nou de l'escola Orlandai.

Els Ponsic, l'any 1978, van fer una cessió de la casa a l'Ajuntament de Barcelona, condicionada al fet que es pogués urbanitzar la finca, que comprenia part dels carrers d'Enric Giménez, Vives i Tutó, Eduard Conde i doctor Farreras Valentí.

Josep Ponsich també manifestava el seu interès perquè la casa allotgés un conservatori de música. Avui la casa la comparteixen una escola municipal de música i la caserna de la guàrdia urbana, cosa poc adequada tant per a la casa com per al cos de seguretat. Però, finalment, ja s'ha decidit que es construirà una caserna per a aquest cos de seguretat, cosa que permetrà alliberar molt d'espai. Encara no se sap a què es dedicarà l'espai que quedarà lliure. ■

© Juanjo Comparé

L'Osteria del Contadino
Ristorante italiano

Un pequeño rincón de Italia en la **zona alta** de Barcelona donde podrá degustar la mejor pasta italiana.

Tradición e innovación se unen en **L'Osteria del Contadino** para seducirle con los sabores de Italia.

Saragossa 123, 08006-Barcelona
(+34) 932 110 808
losteriadelcontadino@gmail.com

PASTA FRESCA & DELICATESSEN
"Italia da gustare"

[omidelicatesse](https://www.instagram.com/omidelicatesse)

omipastafresca@gmail.com
c/ Padua 95, 08006 Barcelona
(+34) 930 251 690

Òpera de Cambra al Teatre de Sarrià

M. ANTÒNIA FONT I JESÚS MESTRE

Diumenge a la tarda. Arreu hi predominen el silenci i el fred. Arreu excepte al Teatre: els Amics de l'Òpera de Sarrià i l'Orquestra Barcelona Concertante representaven per segon dia consecutiu *La Scala di Seta* de Rossini. El Teatre es va omplir, sobretot de gent gran, i de nens que cal felicitar per la seva actitud de respecte a la música (i per extensió, als pares).

Abans d'alçar el teló, Roger Aliet va presentar i contextualitzar l'obra: una de les protagonistes s'ha de casar amb el noi que li prescriu el tutor, però ella prefereix quedar-se amb l'amant (que la visita per mitjà d'una escala de seda) i col·locar l'altre amb la cosina, que sí que hi té interès. El criat hi dona notes còmiques.

Durant molts anys, l'obra de Rossini es va associar exclusivament a *El Barber*

de Sevilla. El temps ha reparat aquesta injustícia musical: el diumenge 3 de febrer, els actors van ser aclamats durant tota la representació (val a dir que el públic no hauria d'haver aplaudit fins al final). En definitiva, costa trobar activitats les tardes de cap de setmana al nostre districte, però de tant en tant n'hi ha que valen molt la pena.

La 5a temporada d'òpera de cambra de Barcelona

Aquesta temporada comptarà amb tres produccions: *La scala di seta* de Gioachino Rossini (2, 3, 8 i 10 de febrer), *Cendrillon* de Pauline Viardot (30 i 31 de març) i *Il matrimonio segreto* de Cimarosa (18 i 19 de maig). Totes es representen dues vegades al Teatre de Sarrià, i la de Rossini també al Casino Prado, de Sitges, i al Teatre Conservatori, de Manresa. Assunto

© A. Bofill

Nese va voler destacar la producció de l'obra de Cimarosa, un gran repte que respon a una petició llargament cobejada per Roger Aliet, prestigiós crític operístic. *Il matrimonio segreto*, obra mestra del compositor italià, la va escriure en la seva maduresa, l'any 1791, com a encàrrec de l'emperador Leopold II d'Àustria. És una òpera buffa on Cimarosa va voler recordar *La flauta màgica* de Mozart, mort al mateix any. Diuen que l'emperador Leopold va anar al teatre a presenciar l'obra, després va convidar tota la companyia a sopar i en acabat va demanar que tornessin a fer-la sencera. Aquesta òpera dura dues hores i mitja i és tot un repte pels Amics de l'Òpera de Sarrià, com va dir Raúl Giménez, director artístic i vocal.

Cal esmentar la reedició del conveni amb l'Escola Elisava per a desenvolupar l'escenografia dels tres títols de la temporada, a través d'alumnes de segon i tercer curs, tutoritzats pel professor de l'escola i reconegut escenògraf Carles Berga i amb classes de la directora d'escena dels Amics de l'Òpera de Sarrià, Anna Ponces. Albert Fuster, director d'Elisava, es va mostrar molt complagut pels resultats d'aquest conveni.

També s'ha de destacar la voluntat de professionalització de l'equip de gestió, després de 5 anys d'existència dels Amics de l'Òpera de Sarrià. I sobretot de l'equip de cantants format per joves valors que tenen d'oportunitat de mostrar davant d'un públic expert les seves qualitats artístiques. ■

Escena de *La Scala di Seta*, al Teatre de Sarrià. Els decorats són de l'escola Elisava i el Gran Teatre del Liceu ha col·laborat cedint vestuari, atrezzo, decorats, etc.

© Maria Antònia Font

Assaig obert de la Coral Espai

MARIA ANTÒNIA FONT

Si els dijous, passades les set de la tarda, aneu a treure el gos al Turó del Putxet (o a córrer, o a admirar la ciutat amb el mar al fons, com faig jo), segurament haureu sentit música al centre cívic. I és que en aquesta franja horària assaja la Coral Espai, dirigida per Jorge Voronovitsky.

El dijous 24 de gener van fer un assaig obert per donar-se a conèixer i, sí, també per captar cantaires. Van venir unes quantes persones a provar (inclòs un home que tan sols passava per allà) i una servidora, que s'hi va infiltrar per poder estendre la crida a *El Jardí* (no patiu: el món coral m'és familiar).

L'assaig va començar amb un escalfament: vam caminar (o saltar, o ballar) per la sala deixant entrar als nostres cossos l'estil de cada cançó que el director tocava al piano. També

vam fer massatges a l'esquena del cantaire que teníem al davant, tots en una rotllana. I vam aprendre un canon a tres veus que la plantilla entona cada dijous.

Tot seguit va començar l'assaig pròpiament dit. El repertori de la Coral Espai són cançons populars d'arreu del món (dono fe que canten com a mínim en francès i en alguna llengua africana), i actuen essencialment en centres de gent gran.

Al descans, un cantaire va treure una capsa de bombons per celebrar el seu aniversari. Perquè cantar és sobretot una excusa per socialitzar i generar bon ambient, encara que els coneixements de música siguin mínims. I la Coral Espai té un punt a favor que no tenen la majoria de corals: l'horari, ja que assagen abans de sopar (malauradament, aquesta no és la tònica general). ■

Comença l'Any Brossa

ROSER DÍAZ

El 29 de gener a la Biblioteca Clarà, es va celebrar la "Conferència Màgica" a càrrec del Mag Hausson, vers l'estreta relació que Joan Brossa tenia amb el món de la màgia. Amb aquest acte es donava el tret de sortida a l'Any Brossa, que començava oficialment el 19 de gener del 2019. I és que Brossa tenia un sentit especial per aquest número. Va néixer el 29 de gener, de 1919, al número 19 del carrer Wagner.

El nus de la conferència va estar al voltant de l'anàlisi dels poemes visuals del poeta, dels quals 125 estan inspirats amb objectes del món màgic, com daus, baralles de cartes, varettes màgiques. Per acabar, com no podia ser de cap altra manera, una paraula cridada a través d'un tripijoc de números, fet per diverses persones del públic, fugint del diccionari per deixar ben clar que la màgia de Joan Brossa podia convertir en poesia tot allò que tocava. ■

© Roser Díaz

Pau Casals: exemple per a les noves generacions

MARTA TRIUS

Quan el professor d'història de la música Joan Vives parla de Pau Casals transmet tanta passió que és impossible no contagiar-se i capbussar-se en la vida de "el millor violoncel·lista del món": amb aquesta definició va començar el 28 de gener la conferència a l'aula d'Extensió Universitària CIC de la Gent Gran, en la qual pràcticament no quedava ni un seient lliure. Des del seu naixement en 1876 fins a la seva mort 96 anys després, la vida de Pau Casals va ser un anar i tornar que li va portar a ser el gran violoncel·lista i compositor que va ser, deixant un llegat universal com pocs l'han fet. Si bé el seu pare era també músic, la seva afició per la música va néixer quan amb només nou anys va anar a un recital del professor Josep García i va quedar impressionat per la sonoritat del violoncel. A partir d'aquell moment va començar la seva trajectòria musical durant la qual va passar per l'Escola Municipal de música de Barcelona, va tocar a bars per a guanyar una mica de diners i va aconseguir fins i tot una beca per a anar a estudiar a Brussel·les, on una baralla amb un professor el va desviar a París, ciutat en la qual, gràcies als esforços de la seva mare i d'ell mateix, va començar la seva carrera de gran violoncel·lista.

Home de caràcter fort i decidit va rebre múltiples premis i honors, sent fins i tot nominat com a Premi Nobel de la Pau al 1958 per ser un dels símbols mundials de la lluita per la pau i la llibertat al món. Dos anys abans de morir, amb 94 anys, va rebre la Medalla de la Pau de la Nacions Unides i va acudir a rebre-la i a dirigir en la seu d'aquest organisme a Nova York, l'Himne de les Nacions Unides compost per ell mateix. ■

Homenatge a Foix: "Entre carrers i boscos"

ROSER DÍAZ

El 28 de gener de l'any 2018 es van commemorar els 125 anys del naixement de J.V. Foix (Sarrià, 28-01-1893), que va morir un 29 de gener del 1987. Podríem dir que va complir el seu testament vital. Per recordar aquestes dates, el diumenge 27 de gener es van celebrar a Vil·la Joana dos actes complementaris i enriquidors en memòria del poeta.

El Foix dels carrers de Sarrià

Una conferència a càrrec d'Antoni Martí Monteverde, enamorat des de la seva joventut de Foix, escriptor de novel·la i assaig, ens va presentar un Foix *flâneur*. És a dir, diluït entre la multitud, observador. Un caminant que no té pressa, que

a través de la seva percepció, estudia la ciutat, les persones, interioritza la seva interacció i l'expressa en forma de poesia.

El Foix dels boscos i les platges: "Hereu d'una nissaga morta"

La segona part de l'espectacle tenia una força esfereïdora. La poesia recitada des del cor, amb la veu potent i l'expressió corporal extrema del rapsode Moixic, se sostenia amb la suau visualització dels elements paisatgístics que l'emmarcaven. Per això la Volianna, mitjançant un projector i a través de làmines i objectes, situava, acoloria i envoltava les paraules del rapsode, donant al conjunt la màgia de les ombres i el sentiment de les paraules. ■

© Roser Díaz

LES RESSENYES DE LA CASA USHER *Fugir era el més bell que teníem* Marta Marín-Dòmine

CLUB EDITOR. BARCELONA. 2019

Us recomanem un llibre que acaba de sortir del forn i que ja ha causat impacte. Que tracta la memòria partint de la vessant més privada, íntima i personal per arribar a la memòria històrica i social.

En comptes de donar les memòries del seu pare perquè algú les edités, l'autora prefereix acompanyar-les amb els records i les converses que van compartir per dibuixar-nos una infància i adolescència amb guerra i exili i poder fer, a la vegada, un homenatge al pare.

D'aquesta manera Marta Marín-Dòmine ens parla de la memòria dels altres i de l'herència que en rebem, dels records que es mantenen vius perquè estan actius i evolucionen, i de com la representació del passat també és present i et condiciona. En definitiva, la memòria de la pell.

Cadascú tria el que en fa, d'una manera més o menys inconscient, però tots la portem i forma part del que som.

La tria d'autoficció no és aleatòria: hi ha la voluntat de fer un exercici que arribi al lector, amb frases curtes i el·laborades i moltes d'elles, punyents.

Apel·la a la seva herència, al que ha representat l'exili i la guerra en els seus presents i a la seva necessitat de fugida constant. De fer les maletes.

I ho fa des del racó més íntim fins l'immens mar que és la Literatura.

I des de la tranquil·litat que li dona saber que ja no fuig, sinó que es desplaça. I viatja.

Amb tot es planteja i ens ho fa fer a nosaltres, què en queda de la nostra memòria, dels nostres records, de qui som. Què ens ha donat a nosaltres i què deixem i, el que podria ser més desconcertant, on ho deixem. ■

Casa Usher C. Santaló, 79 www.casausher.com

© Casa Usher

OiE!

ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

AÑO NUEVO SONRISA NUEVA

HASTA 20%

DE DESCUENTO EN TRATAMIENTOS INTEGRALES

600 75 16 17 - 93 114 66 89

SANT GERVASI DE CASSOLES, 49 - 08022 BCN

WWW.OIEDENTAL.NET

CLÍNICA DENTAL

URIBE ECHEVARRÍA

DOCTOR EN ODONTOLOGIA
ESPECIALISTA EN IMPLANTOLOGÍA

SANG A SANT GERVASI

Jordi Quer

Hannibal, Hannibal (30)

NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

El Ginvasi no s'acabava mai. Cada glop que xarrupava de la copa gegantina i vermellosa em pujava al cervell, i me l'inflamava.

—Ho heug sentit? —vaig dir—. Ara ens voleng encolomar aquestsg assassins al barri. Quinsg penques!

—Això demostra fil per randa el que estic dient —va afirmar Sistres amb els ulls brillants—. S'ha armat un rebombori al·lucinant per tres assassins duts a terme suposadament per "gent de dre'ta". Correm-hi tots a defensar les seus de la CUP. Pobrets, ara que els toca a ells, després de dècades perseguint els empresaris "explotadors", lesionant policies i empastifant les parets, els ha agafat cangueli. Que poc saben el que han patit els altres, que és tenir diners i no pintar res. És tan fàcil ser un okupa i ser un desgraciat...

—És una vergonya! —va bramar Soler exaltadíssim.

Sistres va fer un trago generós de Ginvasi. Com si hagués adquirit la capacitat de veure-hi a través dels cossos, vaig apercebre com el beuratge rogenç li baixava per l'esòfag i els ulls se li encenien de vermell fosforescent. I va continuar:

—Els socialistes, els convergents i els comunistes s'han omplert la boca durant els darrers anys parlant de la memòria històrica. Que si recuperar fosses, que si fer visitable els refugis antiaeris, com el que hi ha en la cort de porcs de la Plaça del Diamant...

»Però, i les txeques? Hi ha cap tipus de rètol davant de la de Vallmajor i Sant Elies, tan famoses de la nit al dia, que digui que allò era una puta presó republicana? Són visitables? Amb àudioguia i recreacions virtuals? Ho expliquen voluntaris a les escoles? Quan la Marta Potau i el seu equip de lesbianes lletges ho solucionaran?

»Tot això provoca dolor, molt dolor...

La paraula "dolor" va dansar per la meva ment, banyada d'onades de gintònic que rebotaven furients, una vegada i una altra, contra les parets del meu crani. El cap em rodava i m'havia d'agafar a la butaca per no desplomar-me.

Sistres va escodriñar-me amb ulls flamejants i va somriure mostrant unes canines prominents i punxegudes.

—Em sembla que és un infiltrat esquerranós —va dir a l'Albert Soler—. Ho haurem de comprovar...

De cop i volta, va agafar-me el cap amb les dues mans i va mossegar-lo amb els ullals afilats. Va foradar-lo, perquè flocs lilefiscosos del meu cervell brollaven a pressió i suraven en l'aire. Sistres els agafava al vol i els cruspia amb delit.

—Hannibal, Hannibal! —vaig balbucejar.

El que va passar tot seguit va ser confús. Estant marejat com una sopa, Soler em va acompanyar al lavabo i, després de fer-me vomitar, va preparar-me una ratlla de coca prou esplèndida.

—Amb això et posaràs nou —va dir vinclant-me l'esquena perquè l'ensumés.

La veritat és que, en sortir del lavabo, estava millor. Sistres, que ja no era un Anthony Hopkins malvat i caníbal, es va preocupar per la meva situació. A diferència d'abans, certa sensació de felicitat va envair-me.

—He, he, ja t'has vist dins d'una txeca comunista —va bromejar Sistres.

—Amb un tal Hannibal —va reblar Soler—. Vinga, anem a fer un mos, que a aquest home li fa falta.

Sistres i Soler van pugnar per qui pagava les consumicions, que ascendien a una bonica xifra, i vam sortir del Psyché. Vam travessar Mitre, que de nit entrada era un paratge desert, i vam arribar a la plaça del Camp. En aquest indret plàcid i calm es trobava l'exclusiva hamburgueseria Royale. Asseguts sota una llum suau, ens vam cruspir unes hamburgueses exquisides, acompanyades de gintònics.

Il·lustració: Gràcia Farràs

Sistres, que s'havia demanat carn de *wagyu*, es va van'tar que eren les *burguers* més cares de la ciutat; i va començar a desgraciats que no podien permetre-se-les, i havien d'anar al McDonalds, a treballar fort i amb talent per guanyar calés i poder fer-ho.

La meva vaca anyenca, secundada per unes patates delicioses i un gintònic refrescant, no només era excel·lent, sinó que em va reviscolar.

Observant els meus companys halant, em vaig sentir afortunat de ser amb ells. Una veu interior deia que havia de seguir el seu camí. D'alguna manera, m'havia adonat que la mala fama que corria sobre aquest tipus de gent era senzillament mentida i que eren persones ben normals.

Quan van portar els cafès, Soler, que era un calent, va intentar convèncer-nos d'anar a un bordell que coneixia al carrer Marià Cubí.

—Només a fer un beure, serà divertit...

Sistres es va resistir arguint que havia d'escriure l'article de demà per al diari ArribaBCN. Jo vaig dir que l'acompanyaria un tram perquè em quedava a prop de l'oficina.

Després de fer una clenxa al lavabo, que Soler va considerar imprescindible per a la meva recuperació total, ens vam acomiadar afectuosament de Sistres, promentent-nos de repetir l'encontre, i vam agafar un taxi.

El vehicle, governat per un taxista pakistanès, baixava a tota velocitat per Muntaner. Ràfegues d'aire fresc s'escolaven per les finestres; i els plataners i les façanes esdevenien una massa marronosa i indestruable.

Aviat vam ser a la cruïlla amb Cubí i vam descavalcar. Quan vaig dirigir-me a la baluerna ombrívola de l'edifici Les Amèriques, on hi havia el meu despatx, Soler em

va posar el braç a l'espatlla i em va estirar en direcció contrària.

—Ep, on vas? Va, fem l'última.

Vaig acceptar sense oposar gaire resistència. La casa de barrets s'anomenava Paradise. La porta d'entrada era el tronc gruixut d'una palmera que s'obria pel mig i accedies a una sala decorada amb paisatges idíl·lics de la Polinèsia: mars cristal·lins, illes remotes, rengleres de cabanes sobre l'aigua. El mobiliari, de cartró-pedra i aire decadent, imitava els materials associats a aquesta geografia. Una mena

de palmeres resguardaven uns sofàs. La barra, regentada per un cambrer amb camisa hawaiana, estava feta de canyissos i una coberta de palla.

Uns quants parroquians conversaven amb fembres abillades en consonància amb el lloc: corones de flors de colors vius, minifaldilles de ràfia, sostenidors minimalistes en forma de coco i mango, vertiginoses tangles de fulla de palmera...

Dues meuques, que jeien emmandrides en un sofà, van aixecar-se i van venir a la barra lluint els seus tapalls polinesis i remenant les natges.

—Hola, guapo, como te llamas?

—Messi —va dir Soler rient.

—Y tú?

—Urnlufu —vaig dir jo.

La primera de parlar va arrambar-se a Soler i la segona a mi. Laura, així es deia la que m'havia pertocat, va començar a fer-me petons, alhora que insistia que la convidés a un beure.

—Tu tranquil, està tot pagat —va assegurar Soler.

Vaig despertar-me ben bé al migdia. Un mal de cap terrible em perforava el cervell. La meva particular nit amb "fatxes" s'havia saldat amb una ressaca ciclòpia, i mala consciència per haver anat de meuques. Si l'Anna Gil, a qui havia de trucar sens falta, s'assabentava que hi havia anat amb el seu marit desaparegut, esdevingut el cràpula número 1 de Sant Gervasi, muntaria un sarau.

Va ser tenint aquests pensaments, encara endormiscat, que va assaltar-me la sensació que no era sol al despatx. Una olor familiar, d'encens i de llar de foc, em va tancar les narius. Vaig mirar a través dels raigs de sol que entraven per la claraboia. Dos ulls d'ambre, resplendents i imperforables, em van sobresaltar. La Lúcia es trobava asseguda en una cadira, escrutant-me amb rostre seriós. Com si portés moltes hores en aquella posició.

—Lúcia!

Vaig aixecar-me i vaig córrer a abraçar-la. La noia, tanmateix, em va rebutjar.

—L'Urnlufu m'ha demanat que vingues —va dir secament.

Davant del seu repudi, imatges sòrdides de la incursió al Paradise em van passar dolorosament per la ment.

—Què ha passat? —vaig preguntar recordant que havia usat Urnlufu de nom fals.

—No ho saps? —va estranyar-se esbatanant els ulls.

—No sé de què em parles.

La noia va engegar la televisió. El 324 donava l'última hora. Em vaig quedar astorat. Hi havia hagut un nou assassinat. ■

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... La Sra. Rius

"SI HO VOLS SABER TOT, TRUCA'M"

AMOR. Al final tot es redueix a aquestes quatre lletres... Tots anhelem i necessitem el mateix, sentir-nos estimats... Encara que només sigui durant un temps breu, l'instant d'un petó, una carícia, o la màgia que pugui sorgir d'una trobada... L'elixir per tornar a la teva rutina amb l'energia renovada. La Lydia, més coneguda amb el nom de "Sra Rius", aconsegueix endolir un món que sempre hem percebut com a sòrdid. I és que a casa de la Senyora Rius no s'ofereixen serveis, ni es parla de tarifes. Si s'ha convertit en una institució és perquè la seva essència es vesteix de vocació, relacions... AMOR. Els senyors que visiten a la *madame* més famosa de Barcelona saben que es sentiran com a casa... I és que la passió que sent aquesta senyora per la seva professió es transmet en cada paraula. No, no ha tingut una vida fàcil, però diu que si pogués tornar a escollir repetiria els mateixos errors que l'han dut fins aquí... Darrere de cada persona hi ha una història, i em convida a descobrir-la dibuixant un generós somriure... Sí, em convida... amb AMOR.

Fas que el món de la prostitució sembli més bonic...

Perquè és la meva vocació... I sempre he viscut de forma clara i transparent. Però jo no utilitzo mai la paraula "prostitució"...

I com ho dius?

"Fer senyors"

Com vas entrar al món de "fer senyors"?

La meva mare ja s'hi dedicava... Jo vaig viure amb la meva àvia fins als catorze anys, però per un trasbals econòmic vaig haver de deixar el col·legi i em van portar amb la meva mare. Ella no guanyava suficient i vaig anar a treballar a una fàbrica. La meva mare va emmalaltir i ens van fer fora del pis.

I què va passar? On vas anar?

El propietari de la fàbrica on treballava era un senyor encantador... Quan va ser coneixedor de la situació ens va trobar un lloc per viure. Vaig sentir la necessitat d'agradir-li el que havia fet per mi i el vaig estimar molt.

O sigui que va ser el teu primer senyor...

Sí, ell sempre deia que li hagués agradat ser el darrer. La història va acabar perquè em va demanar que marxéssim junts a Canàries, ja que la seva família sabia de la meva existència...

I no vas marxar amb ell...

No, m'havia de quedar a Barcelona, amb la meva mare.

És clar... I com vivies?

Vaig començar a "fer senyors".

Suposo que el primer cop va ser dur...

El primer cop em vaig posar a plorar. Però després ho vaig viure diferent, ja no eren "clients".

Per a tu era com si fos una cita...

Sí. De molt joveneta vaig tenir un noviet que es deia Joan. Així que cada vegada m'imaginava que em retrobava amb ell, i gràcies a això feia que el moment que compartia amb el senyor fos molt més que sexe... Per a mi era important fer feliç a aquella persona, estimar-lo durant la nostra trobada...

T'has enamorat mai?

Mig il·lusionada, sí. Però enamorada no... Crec que no és bo enamorar-se perquè no podem ser nosaltres mateixes.

T'ha fet por?

No, simplement he sentit que no ho necessitava. Penso que moltes dones tenen parella per tenir seguretat... Vaig viure onze anys amb un senyor i me'l vaig estimar molt.

I per què es va acabar?

Perquè era massa gelós...

Ja veig que tu no has somiat mai amb el príncep blau...

No he tingut mai temps per somiar (*riu*) Però la meva vida ha estat un somni...

Has sigut feliç, doncs...

Molt, i ara també ho sóc. I m'agrada fer feliç a les persones que vénen a casa...

Aleshores, quan vas acabar aquella relació ja va néixer l a Sra Rius?

Bé, primer estava a un altre lloc... Era l'època del anuncis... En vaig

publicar un de molt divertit que va tenir molt èxit: "Si ho vols saber tot, truca'm". (*riu*) Ja fa trenta-dos anys que sóc aquí a Villarroel. M'he guanyat el respecte, i tots els senyors i les noies de casa meva s'hi troben molt bé aquí.

Com et defineixes?

Sóc una senyora de moral distreta.

Què és el millor que has viscut a la teva professió?

He conegut persones importants que han marcat la meua vida. Em fa molt feliç saber que durant tots aquests anys s'han format tres parelles aquí a casa, i s'han casat!

Molt bonic, sí... Ets creient?

Sí.

Vas a confessar-te?

Fa anys que no... És que no sento que faci cap pecat, no he mentit mai. Gaudeixo fent feliç als altres... Aquí ve molta gent que se sent sola, mancats d'afecte i tendresa... O nois discapacitats que venen acompanyats del seu cuidador o dels pares... Aquesta professió sempre serà necessària.

De tots els senyors que "has fet", amb quin t'agradaria retrobar-te ara mateix?

Si n'hagués de triar un seria l'Orson Wells. M'agrada molt el cinema i sempre he sentit molta admiració per aquest actor... Va ser molt bonic tenir l'oportunitat d'estar amb ell.

© Imma Domènech

Si no t'haguessis dedicat a aquesta professió...

Doncs segurament seria terapeuta de parelles (*riu*).

Llegeixes?

Molt i de tot...

Quin és el darrer llibre que t'ha emocionat?

"Dios vuelve en una harley" de Joan Brady. La protagonista descobreix que la felicitat comença i acaba en ella mateixa.

Sempre regalo un llibre...

He triat aquest per a tu: "Amor de mala mort". La protagonista, entre d'altres coses, també "fa senyors"... I ho fa... amb amor. (*riu*) Si ho fa amb amor segur que m'agradarà... ■

QUE EL
TEU
TALENT
NO
QUEDI
EN PAPER
MULLAT

COMENÇA A
RATLLAR ELS
PROPÒSITS
DEL 2019

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

LA
VOCAL
DE
L'11
EDITORIAL

SEGUIMENT PERSONALITZAT
presentació clàssica i original - punt de llibre - cartelleria - seguiment de vendes - fira del llibre en català - parada de Sant Jordi - distribuïdor - dipòsit a llibreries - isbn i dipòsit legal del llibre - opció a promoció a diversos mitjans.

Una conversa amb Joachim Englert, de Social Forest de Vallvidrera

“PER TREBALLAR AL BOSC HAS DE TENIR UN ADN DE BOSC”

RUTH MELLADO

Com va néixer el projecte?

El projecte va néixer per inquietuds meves personals i professionals perquè sóc enginyer tècnic forestal i sempre tinc la part social activa: vaig ser voluntari de jovenet i escolta, i després vaig fer un projecte al Brasil amb nens al carrer, sobre pedagogia forestal. Era la part pràctica de la diplomatura. Del 2004 al 2012 vaig estar treballant en diferents projectes i col·lectius diversos amb gent amb problemes de drogues o reclusos, fins que el 2013 em vaig trobar a l'atur. En pensar què podia fer em vaig apropar a Barcelona Activa, per informar-me i formar-me, i vaig cursar un postgrau en emprenedoria social. Fins i tot vam guanyar un premi de la Caixa!

En els seus inicis el projecte va néixer per donar sortida a joves en risc d'exclusió: menors o d'institucions socials. A més, hi ha una manca de gestió dels boscos a Catalunya i el projecte podia donar sortida a dues necessitats alhora.

Els joves al principi van arribar de formacions dins de projectes de Garantia Juvenil, com de la Fundació Èxit o del programa Intermèdia. Així vam començar, fent projectes de formació específica, però vam veure que no podíem seguir perquè és un sector molt competitiu i els preus

són molt baixos. Vam assumir molta feina i vam crear un forat econòmic perquè la gent tenia poca experiència, així que vam canviar el pla estratègic i vam passar a oferir a les empreses privades un projecte de RSC (Responsabilitat Social Corporativa), dins el món dels que creen impactes social i mediambiental. Així, les empreses ens paguen un preu just per fer aquesta feina i a més creem oportunitats laborals, sense la tensió d'abans, i fem la feina.

També ens estem aliant molt amb ajuntaments, amb una política de contractació ètica i mediambiental. Els ajuntaments també compleixen els terminis de pagament i no ens creen problemes de tresoreria perquè nosaltres som una empresa petita.

Una altra línia que hem iniciat és la creació d'esdeveniments de *Team Building* (cohesió de grup) al bosc. Els treballadors de les empreses passen una jornada amb nosaltres a Collserola, i així creem vincle emocional. També fem neteja de parcel·les per a les veïnes, li diem *social garden*.

Participen els teus treballadors forestals?

Sí, ells expliquen quines tasques s'han de fer i com. En aquestes jornades oferim menjar, en el nostre equip hi ha un cuiner i fa barbacoes o paelles amb productes locals (Can

Calopa, la verdura de Collserola o productes de l'economia social i solidària). Això vam començar fa un parell d'anys i funciona.

Això funciona millor que la gestió dels boscos?

No, les dues coses alhora. Això compensa la petjada ecològica de les empreses i també treballem en l'aliança amb ajuntaments o altres entitats que treballen al bosc.

Treballem amb empreses d'inserció?

La majoria d'elles es dediquen a la jardineria i fan alguna cosa de forestal puntualment. Col·laborem amb algunes d'elles com Fupar, Idaria, Multiolea. També ens els emportem a treballar a Alemanya, perquè jo sóc d'allà, i això és una cosa que hem fet des del principi. Quan ve la primavera i l'estiu ens passem uns mesos treballant allà. És una gran experiència pels joves perquè surten de la seva zona de confort i s'espavilen.

Però segurament no parlen alemany, no?

No, però tenim una persona allà que els parla en castellà.

Tot i la teva formació, vas triar el sector forestal pel benefici terapèutic?

Els boscos tenen valor terapèutic, està contrastat i documentat. I això també era una idea per ajudar els joves a sortir de l'atur o del fracàs escolar... formar-los i donar-los objectius vitals. Hi ha molts joves que no saben què fer amb la seva vida. Fa un parell d'anys vam entrar en contacte amb el centre de menors Mas Pins, a Collserola, però ho tenen molt complicat perquè no tenen documentació (tenen permís de residència però no de treball). Va ser un projecte pilot d'èxit. L'Institut Vall d'Hebron, que

també fa formació en gestió forestal, ens ajuda amb la formació. De fet, un noi de pràctiques que aviat contractarem, s'està formant aquí.

Com t'arriben i seleccionen els joves que formen part del projecte?

La majoria m'han arribat des de formacions de Fundació Èxit o Intermèdia. Ells tenien un projecte singular de formació i ens van contractar per fer-lo. També de la Fundació Putxet i de centres de menors, i per últim autocandidatures.

L'objectiu de Social Forest és créixer com a empresa o apujar les insercions laborals?

Són les dues línies. Volem ser pont però també tenim la previsió de créixer en plantilla, tot i que això està lligat al fet que més empreses privades ens donin feina. També és cert que per treballar al bosc has de tenir ADN de bosc. Hem tingut moltes experiències de gent que dura un o dos dies treballant-hi... Amb les formacions, volem donar-los eines per trobar feina i que la mantinguin és una mena de *coaching* forestal. Si volen seguir formant-se els acompanyem, com ha passat en algun cas.

La majoria te'ls quedes a l'empresa?

Una temporada sí, després de l'experiència laboral alguns es queden i altres no.

Teniu beneficis empresarials?

Encara no hem tancat el 2018 però sembla que serà el primer any que el projecte no tindrà pèrdues per a l'empresa. Arrencar va ser difícil i vam funcionar molt a prova-error, i així hem anat millorant.

I per què t'has plantejat fer el salt a cooperativa?

Som una SL (societat limitada) perquè en el moment no tenia un equip tècnic consolidat; ara sí i ells podrien ser-ne socis. Hem notat que una cooperativa podia encaixar més amb la nostra activitat i la nostra raó de ser.

Com esteu enxarxats al territori?

Des del punt de vista de proximitat hi participem molt. Jo sóc soci de Can Pujades, formem part de l'Eix Muntanya, Alimentem Collserola... En els nostres esdeveniments de *team building* col·laborem proveïdors de Can Calopa (de la cooperativa l'Oliviera), la Rural o la Florestina, entre d'altres. A més el Consorci de Collserola també ens ajuda a créixer i les aliances amb propietaris de la zona són bàsiques per a un bon funcionament. ■

SOCIAL FOREST
Servicios Forestales y Formación

SSG COOPERA
Transformem els barris
un projecte de casaorlandai
 ess@casaorlandai.cat [@SSG_Coopera](https://twitter.com/SSG_Coopera) www.sarriasantgervasiess.com

santmedir

CALENDARI D'ACTIVITATS

10 de febrer a les 11.30h
Benedicció de caramels

Església de Sant Joan (Plaça Virreina)

17 de febrer a les 12.45h
Pregó de Sant Medir

11h Pl. Trilla - Cercavila de Cultura Popular
11h Pl. Vila de Gràcia - Tomb a cavall,
activitats infantils...

24 de febrer a les 8h
Romiatge a L'Ermita de Sant Medir
Organitza la Colla Monumental

Plaça Trilla

3 de març a les 13h
Imposició de llaçades
Ermita de Sant Medir

Sant Cugat

4 de març
SANT MEDIR

Gràcia - Sarrià - Sant Gervasi

10 de març a les 10.45h
Sant Medir a La Bordeta
Organitza Colla La Parròquia

c. Constitució
(davant la Parròquia de Sant Medir)

10 de març a les 13h
Diada Castellera de Sant Medir

Sants (lloc a determinar)

26 d'abril a les 19h
Concurs Literari Vila de Gràcia
*Organitzen El Centre Moral, Fundació
Festa Major de Gràcia i Federació de
Colles de Sant Medir*

I moltes més activitats!
Consulteu la nostra web:
www.santmedir.org

Federació de Colles de Sant Medir

Entrevista

PEJ: “Sembla que les entitats juvenils no puguin existir al districte”

PARLEM DELS OBJECTIUS DE LA PEJ AMB L'INDIGO CARBAJAL (AEIG PERE QUART) I LA JÚLIA ESCANILLA (AE WÉZIZA)

La Plataforma d'Entitats Juvenils del districte de Sarrià – Sant Gervasi (PEJ) sorgeix fa quatre anys. Es deriva de la plataforma “No tenim lloc”, una agrupació de col·lectius de joves que reivindicaven tenir un local on poder realitzar la seva activitat. A partir d'aquesta plataforma, es va ocupar l'Ateneu Popular de Sarrià i també el Casal Popular La Tecla. La meitat d'entitats van trobar aleshores un espai. “No tenim lloc” es va dissoldre, però es va voler conservar la xarxa d'entitats. És així com sorgeix la PEJ

ELENA BULET (@elenabulet)

Quines entitats formen la PEJ?

Són quatre caus, l'AEIG Pere Quart, l'AE Wéziza, l'AEIG Sant Ignasi i l'AEIG Montserrat Roig. També hi ha el Casal Popular La Tecla, l'Ateneu Popular de Sarrià, Arran Cassoles, La Pira Feminista, Soundgervasi, el Bastó de Sarrià i les Joventuts d'Esquerra Republicana.

Quin és l'objectiu de la Plataforma?

Volem fer xarxa i visibilitzar l'activitat del jovent al districte. Que sigui una plataforma des d'on, si algun col·lectiu té algun problema, es pugui fer una crida a la gent per ajudar, compartir recursos, etc. A banda d'això, la PEJ també té un objectiu més polític. Volem visibilitzar les problemàtiques del jovent i donar importància al que fem.

Com us organitzeu?

Fem una reunió cada dues setmanes a La Tecla. Una vegada a l'any, muntem la Diada Jove. La d'enguany serà el 23 de març.

Què es fa en aquestes diades?

És un dia on participen tots els col·lectius. L'objectiu és visibilitzar-se al barri i poder fer activitats conjuntes. Al matí es fa un cau conjunt. A la tarda, el primer any vam fer xerrades

diverses, sobre cau i política, sobre habitatge i un taller de bastons. El segon any, es va organitzar un trivial sobre el districte, un quinto (variant del bingo, però en un format més dinàmic) i una festa a la nit.

Dèieu que volíeu expandir-vos...

Volem trobar la manera de fer-nos visibles i poder captar més esplais i caus. Que sigui un projecte que pugui tenir continuïtat i seguir creixent.

Quina relació teniu amb les institucions?

Cada any ens reunim amb el Consell de la Joventut de Barcelona i plantegem necessitats i demandes en relació al districte. Aleshores, es fa una reunió amb el regidor. Es tracta d'una reunió anual, de la qual sempre sortim una mica decebuts. Es posen moltes traves per concedir permisos, argumenten que no hi ha pressupost.

En aquest sentit, com us sentiu?

Primer no tenim lloc i no ens podem reunir. Aleshores, no podem fer res. Després, no ens volen donar permisos per fer actes al carrer. Sembla que les entitats juvenils no puguin existir al districte... ■

Opinió

Sant Gervasi és apte per a tots els públics?

MARCO RENZELLI

“Hi ha una gran densitat de joves, però no hi viuen” assenyala un jove militant del barri

Sarrià-Sant Gervasi és el districte amb més centres educatius d'Europa. És, doncs, un districte amb un immens trànsit de joves, però, és acollidor per a ells? Tenen espais i eines per fer projectes o aprofitar el temps lliure?

Aquest article se centra en el barri de Sant Gervasi, casa de personatges il·lustres (Maragall, Brossa i Rodoreda, entre d'altres) i de polítics de renom, i inclòs a Barcelona el 1897. Considerat un “barri dormitori” habitat per la burgesia catalana, ens trobem amb una zona que, als ulls del jovent, no té atractiu. Escassos carrers per sota trobem la Vila de Gràcia, un compendi d'espais de gran caire juvenil, ple de moviment i espais de reunió per a gent de tota la metròpoli. Si és una zona tan freqüentada pel jovent, què li passa, doncs, a Sant Gervasi? Per què es té la sensació que no hi ha cabuda per aquests joves?

Si ho mirem des de una perspectiva arquitectònica, trobem una possible resposta. Sant Gervasi està conformat per cases d'estil neoclàssic i delimitat per carrers amples com ara Muntaner, General Mitre o Balmes. Per contra, és escàs en carrers de vianants i places on la gent pugui fer vida. Aquesta disposició afavoreix el trànsit de cotxes, però, en canvi, no permet gaires models de vida més enllà d'anar de l'institut a casa i viceversa. En definitiva, existeix una mancança d'espais públics.

Aquesta falta de llocs on establir relacions és important per a molts col·lectius. Per això els joves militants del barri dediquen esforços a reivindicar la vida al carrer i crear nous centres d'interès social, lúdic o polític. Un exemple és el casal popular “La Tecla” que, ara que s'apropa al seu tercer aniversari, ofereix sales per fer reunions i diverses propostes culturals que van des de la degustació de vins fins a taules rodones, passant per concerts, “kafetes” i àpats populars.

Un altre exemple és la Casa Sagnier, que ha estat reconvertida en un casal de joves. Entre les activitats que proposen, es troben tallers, exposicions d'art, projeccions... A part d'obrir diverses sales d'ús polivalent, gaudeix d'un jardí equipat amb una pista de bàsquet pública.

Des de la perspectiva social, els joves troben a faltar llocs amb moviment social i festes alternatives. Això últim no ens estranya si tenim en compte la denúncia per part dels grups i entitats juvenils a l'oficina del districte, que no es mostra oberta a les propostes juvenils per muntar esdeveniments.

En resposta a aquestes necessitats, els joves s'organitzen i s'ajunten amb projectes com la “Plataforma d'Entitats Juvenils de Sarrià-Sant Gervasi” amb l'objectiu de fer cohesió entre les entitats del barri. A més, creen espais i festes autogestionades i amb compromís social.

En conclusió, s'ha de tirar a baix edificis, reedificar per fer places i remodelar carrers per fer-los de vianants? Cal seguir fent pressió al districte? Com es pot revertir aquesta situació d'alienació dins el barri? La resposta ens la dona una persona que aposta per Sant Gervasi: “Cal fer barri, fer xarxa, sortir al carrer i conèixer-nos” ■

Correcció: Clàudia Hernández Raich

Columna jove

Puja el teló

JNC - SARRIÀ - SANT GERVASI

Aquest darrer mes hem pogut assistir, des del pati de butaques, a l'obra contemporània més habitual i controvertida que s'interpreta en els teatres de la nostra societat: la Revolució Digital. Però en aquest acte, l'obra i els actors han baixat dels escenaris per traslladar la realitat als espectadors. Allò que podíem observar i que acceptàvem còmodament en el nostre dia a dia, ha desafiat revolucionàriament els sistemes de producció i de treball de la nostra societat. De la mateixa manera que al segle 19, quan la màquina de vapor va revolucionar la manera de treballar a les fàbriques, la tecnologia i la informació canviaran enormement la nostra societat i el sector productiu del país. Corregeixo, ja ho estan fent.

La parada patronal del taxi a Barcelona ha suposat un dels exemples més evidents d'aquesta revolució. Tot i que no és un fet nou, perquè en els darrers anys altres sectors s'han vist desafiat per la digitalització (com és el cas del comerç de proximitat amb el comerç electrònic o els videoclubs i els cinemes amb Netflix i HBO), el sector del taxi ha estat capaç de vehicular les seves demandes i fer-se sentir de manera efectiva, tot i que condemnable en certs casos de violència i agressivitat.

Sent justos, el sector del taxi jugava amb desavantatge. Gràcies a la tecnologia, un VTC podia oferir un servei similar al d'un taxi, és a dir, amb gairebé la mateixa immediatesa, però sense pagar ni la mateixa llicència ni els mateixos impostos. Tanmateix, la resposta a aquest problema no hauria de protegir un dels sectors i perjudicar l'altre (indiferentment del sector), com tampoc l'Administració hauria de centrar-se en el benestar d'un col·lectiu sinó en el benestar general.

Els discursos proteccionistes són molt sucults, però no aporten solucions útils pel futur. Cal replantejar el model de transport urbà de passatgers, però cal fer-ho mirant al futur, a la sostenibilitat del model, a la justícia entre actors econòmics, maximitzant el benefici ciutadà i minimitzant els greuges entre els actors implicats.

Perquè si no som capaços de gestionar els canvis de la revolució que vivim, i l'Administració Pública no abandona la zona de confort, perdrem oportunitats per no ser valents. Els joves som disruptius i innovadors, i tenim ganes d'emprendre i crear el món i les ciutats en les quals volem viure, però des de l'Administració no es pot donar l'esquena al futur tecnològic que Barcelona ha de liderar.

Així que aixequem-nos de les butaques, pugem a l'escenari i afrontem el futur.

Twitter: @jncSSG

Instagram: @jncsarriastgervasi ■

EL FARISTOL

Veus a Vil·la Florida

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Un any més, els dijous al vespre a partir de mitjans del mes de febrer i fins al març, el Centre Cívic Vil·la Florida acull un cicle musical ben especial: VEUS. En una sala decorada amb taules amb lamparetes i espelmes davant d'un escenari que crea una atmosfera intimista, Vil·la Florida busca donar l'oportunitat a propostes locals de registre musicals ben diferents les unes de les altres però amb un nexa en comú: la veu com a gran protagonista.

El 14 de febrer, el jove *crooner* sicilià instal·lat a Barcelona, ANTHUS, donarà el tret de sortida d'aquest

cicle. Al llarg d'una hora, a ritme de jazz íntim i proper, recorrerà les cançons tradicionals orals sicilianes així com un recull de temes propis. El 21 de febrer, els quatre components dels TAKEUCHI QUARTET —amb procedències diverses i una àmplia experiència— impregnaran la sala de la fusió de sons mediterranis i atlàntics en un espectacle que es presentarà càlid i intens.

La setmana següent, el 28 de febrer, JULES, en format de duet acústic (guitarra i piano) prendrà el relleu per presentar "Polígons", el seu tercer treball discogràfic. A partir de ritmes variats i contagiosos, hi trobem

lletres que tracten bé temes tendres i quotidians o bé d'altres de més punyents i reivindicatius. El penúltim concert, el 7 de març, el jove trio NÚA pujaran a l'escenari per presentar la seva proposta amb un peu al passat (inspirats pels trobadors de la cançó popular i d'autor) però també una mirada al futur. Tot això viatjant entre sons de la música clàssica així com de la cançó popular i d'autor. Com a colofó final de l'edició del 2019, el 14 de març, el duet vallesà LÍRIA crearan una atmosfera propera, simpàtica i tendra a partir de temes propis i en versions sota els ritmes del pop, el folk i el rock. ■

Anthus

Takeuchi Quartet

Jules

Núa

Líria

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandaments de pàrquing

Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese

Instal·lació, canvi i reparació de panys

Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments

Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

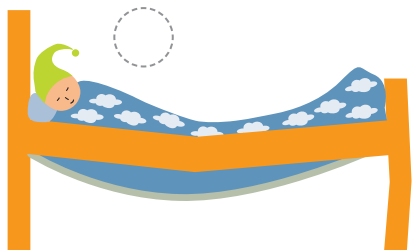
Frases
fetes

Fer figa
Fer pinya
Fer el préssec

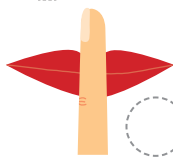
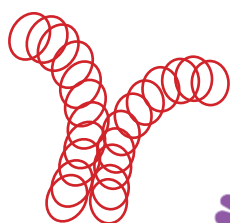

Relaciona les frases fetes
amb les següents definicions:

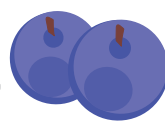
- a) fer el ridícul, deixar-se enredar
- b) defallir, deixar de funcionar
- c) unir forces, anar units

1

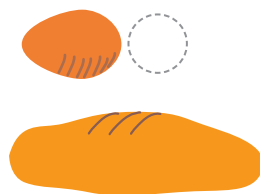
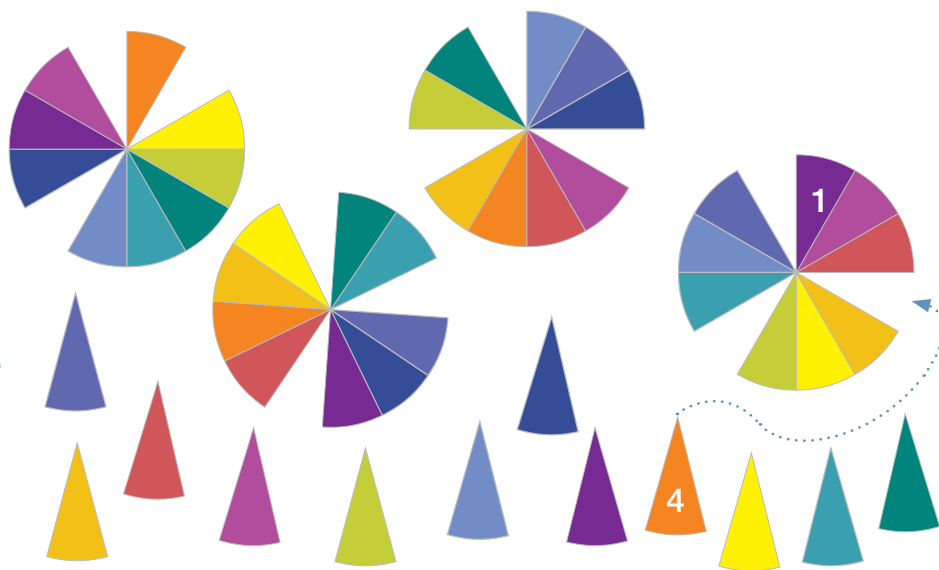

6

Completa
cada cercle
amb els
colors que
falten

Tots els
cercles han de
tenir els mateixos
colors i seguir
el mateix
ordre

Escriu el
número que
correspon
a cada
dibuix

Observa

Quantes lletres hi ha a l'inrevés? Hi ha alguna "S" repetida?

CUINA DE CONVENT

Guisats de carbassa

FRA VALENTÍ SERRA

En acabar el temps hivernal arriben uns dies molt adients per cuinar la carbassa, ja sigui per menjar-la a

guisa d'escudella en una sopa ben cremosa, ja sigui degustar-la en forma de pastissos. La carbassa és oriünda d'Amèrica i té nombroses varietats: a la cuina catalana són molt apreciades les que es cullen a la tardor i a l'hivern, ja que és una hortalissa que gaudeix de nombroses propietats vitamíniques i digestives. El seu preu al mercat és força assequible i hom pot cuinar-la de moltes maneres: bullida, estofada, en escudella, en consomé, en forma de pastissos...

Amb una carbassa mitjana es pot fer un àpat excel·lent si, després de pelar-la bé es talla a trossos ben menuts, "que hauràs de salpebrar i

barrejar amb ceba picada i amb porros picats; després ho poses en una cassola on, a foc lent, has d'haver sofregit força ceba i on has d'afegir una mica de brou de verdures i deixar-ho coure durant mitja hora fins que la carbassa s'hagi estovat; i ben aviat ho tindràs llest per dur-ho a taula. Pots reforçar aquesta sopa de carbassa amb bolets confitats" (Receptari, s. d.). També es pot combinar la crema de carbassa espessida amb lleties prèviament cuites, ben amanides, amb oli d'oliva.

La carbassa fa una bona aportació a l'organisme d'hidrats de carboni i proporciona una moderada quantitat de fibra que és molt beneficiosa per regular el trànsit intestinal. A més, la carbassa conté una gran riquesa de minerals, com ara potassi, que li proporcionen un important efecte diürètic. Estudis recents han posat de manifest que la polpa de la carbassa exerceix una acció suavitzant i

© Mark Buckawicki

protectora de la capa interna de l'estómac, que la fa molt apta per a cuinar-la en forma de crema. En efecte, a mesura que baixen les temperatures, són plaents els plats calents com ara les sopes i les cremes de verdura i, també, alguns plats més forts que no pas la carbassa, com ara la llengua de vedella estofada: una volta netajada i bullida, caldrà enrossir la llengua a la cassola i, quan el color sigui ben uniforme, s'ha de posar dins de l'oli de la cassola la ceba tallada a rodanxes i alguns alls pelats. Seguidament cal incorporar el suc de tomàquet, el vi blanc i algun brot d'orenga o de

La carbassa és una hortalissa adient per menjar a l'hivern i a principis de primavera, quan hi ha escassetat dels productes d'estiu, com les mongetes, carabassons, albergínies. Tres menes de carabasses que es poden trobar als mercats

farigola, i tenir-ho al foc en una cocció suau fins que estigui a punt de dur-lo a taula, que és una menja molt estimada en temps hivernal.

Cal assenyalar que un bon complement alimentari en la dieta del temps de tardor és menjar la carbassa a les postres com a pastís, que hom podrà elaborar amb pasta de carbassa, rovells d'ou, farina, una mica de llevat, sucre de canya, un tros de canyella, la pela d'una taronja i d'una llimona ben ratllades, oli d'oliva i un bon grapat de nous trossegades per afegir a la pasta amb destinació al forn. Allà hi ha de romandre fins que estigui cuita i al seu punt, i hom la podrà menjar quan s'hagi refredat una mica. El mes vinent us vull parlar sobre els guisats de peix. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ES ARXIVER DELS CAPUTXINS

La fruita silvestre o fruites del bosc

MARTA CASTELLS

La fruita silvestre és un conjunt de diferents fruites petites i comestibles, normalment de colors foscos (morats, negres, vermells, blavosos) que tradicionalment no es cultivaven sinó que es collien en arbustos silvestres. L'expressió popular "fruites del bosc" o "fruits vermells" no és vàlida en botànica, però sí que s'utilitza en gastronomia i inclou els nabius, els gerds, les mores, les groselles, les maduixes de bosc, les gavarres... la majoria són comestibles però n'hi ha que són verinosos.

Malgrat ser fruites que maduren a l'estiu i a la tardor, en la medicina xinesa recomanen consumir-les durant els mesos d'hivern, ja que energèticament són menys refrescants i algunes estan indicades per als ronyons, com els nabius. En general, les fruites del bosc contenen molta aigua i poques calories, però la característica principal és que són riques en antioxidants (flavonoides, antocians i carotenoides), els quals proporcionen el pigment que dona color a aquests fruits i neutralitzen l'acció dels radicals lliures que són nocius per a l'organisme. A més, contenen molta vitamina C (algunes varietats en tenen més que els cítrics).

Els nabius

El nabiu (també anomenat *avajó* o *mirtil*) és una baia procedent de

la família d'arbustos de les ericàcies (gènere *Vaccinium*). Aquest gènere està format per una gran varietat de plantes que produeixen els diferents tipus de nabius que coneixem. Nutricionalment, els nabius són rics en minerals dels quals destaquen el potassi, el magnesi, el manganès i el fòsfor. Pel que fa a les vitamines, destaquen a part de la C, la A i la E.

El nabiu vermell s'ha utilitzat tradicionalment per prevenir infeccions urinàries de les vies baixes (bufeta, uretra) perquè evita que el bacteri principal que causa la infecció s'adhereixi a la paret epitelial, però no hi ha estudis clínics que ho certifiquin ni queda clara la forma d'administració ni la dosi. També tenen la capacitat de fer baixar el sucre en sang (hipoglucemiant). Les baies riques en polifenols poden reduir la digestió i absorció del midó i reduir així la glucèmia postprandial (l'augment dels nivells de sucre en la sang després de menjar).

Els nabius també són recomanables per a afeccions dèrmiques, oculars i problemes associats a la insuficiència venosa i fragilitat capil·lar.

Només han de prendre precaucions en el consum les persones amb al·lèrgies (contenen àcid benzoic i àcid salicílic), persones que pateixin de càlculs renals d'origen oxàlic i també qui prengui medicació antitrombòtica per la interacció dels nabius amb aquest tipus de medicament.

© Bernard Haynold

Els nabius són una fruita de bosc amb moltes propietats saludables. A la fotografia superior, un arbust de nabiu, en floració. A sota, els fruits, els nabius, que s'acostumen a collir a final d'estiu

© Cibofoili

Les mores

Com la majoria de fruites, les mores són una bona font de fibra, de vitamines del grup B, C i de ferro, per això estan indicades en casos d'anèmia. També són altes en potassi i vitamines del grup B, que ajuden a mantenir el sistema nerviós en bon estat. Com la majoria de fruites silvestres, és abundant en antioxidants. En la medicina oriental, les mores són depuratives i indicades per regular les funcions urinàries i per al fetge. Així mateix, el suc de mores pot combatre la diarrea.

Els gerds

El gerd o mora roja és molt semblant a la mora però se'n diferencia perquè conserva el color vermell en la maduresa, mentre que les mores es tornen negres.

Els seus principis actius es troben tant en les fulles com en el fruit o les llavors. Les fulles s'han utilitzat com a relaxant uterí (per facilitar el part), per tractar diarrees i per a altres trastorns gastrointestinals. Contenen quantitats considerables d'un àcid que pot ser beneficiós per prevenir alguns tipus de càncer.

A LA CUINA

El seu sabor dolç i àcid les fan apropiades per a plats dolços i de pastisseria. Són l'ingredient principal d'una de les melmelades més populars, però també se'n poden fer confitures, geles, batuts, pastissos, iogurts, *crumbles*... Les fruites silvestres és millor consumir-les fresques o liofilitzades, per aprofitar-ne els nutrients. Les altres formes de preparació (secs, edulcorats...) poden contenir sucres afegits que anul·len la majoria d'efectes positius. Cal tenir en compte que es fan malbé amb facilitat. Per tant, reserveu-les a la nevera i consumeu-les aviat. No recomano congelar-les, ja que perden la forma i fermesa, per la qual cosa no mantenen una aparença prou atractiva perquè es mengin crues, i a més deixen anar molt líquid. ■

Estimulació cognitiva: treballem les neurones

EDURNE ITURMENDI, EDUCADORA SOCIAL

A la nostra societat, és freqüentment acceptat el fet que l'envelliment comporta un cert grau de deteriorament cognitiu, especialment en l'àrea de la memòria. Sabem que aquesta disminució de la memòria pot estar associada a l'envelliment normal o bé pot ser un indicatiu d'un procés patològic. En ambdues situacions constatem l'augment de persones amb ganes de participar de tractaments estimulats que impedeixin la progressió d'un possible deteriorament cognitiu.

Responen a aquesta demanda, en el camp de la psicogeriatria i més concretament en el de les demències, s'ha produït una proliferació de programes d'intervenció cognitiva que busquen el manteniment de les capacitats cognitives residuals de les malalties neurodegeneratives. Les bases científiques demostrades en què es basen tots aquests programes són la *capacitat plàstica del cervell* o *neuroplasticitat* que fins i tot actua en persones amb lesions cerebrals importants, la *reserva cerebral* que pot activar-se mitjançant l'aprenentatge, l'exercici o l'entrenament de funcions (cognitives, socials i/o físiques) poc usades i la redundància dels sistemes que parteix de la idea que una funció cognitiva pot ser executada per diversos subsistemes cerebrals de manera que, si hi ha un subsistema danyat encarregat d'executar una determinada funció, aquesta pot ser assumida per un altre o altres subsistemes.

L'estimulació cognitiva consisteix en l'aplicació continuada d'activitats i exercicis que requereixen la posada en marxa de diferents funcions cognitives, a través dels quals s'intenta estimular la persona especialment en aquelles capacitats cognoscitives que romanen més o menys intactes. Igual que succeeix amb els aspectes físics, i que no posem en discussió, la repetició i l'entrenament d'aquestes capacitats fan que es mantinguin actives durant més temps. És fonamental exercitar les funcions mentals per no perdre-les o si més no per mantenir-les a ratlla el màxim temps possible.

També, per portar a terme un programa d'estimulació cognitiva eficaç és necessari conèixer bé quines són les habilitats que la persona manté encara preservades perquè és sobre elles que pren sentit l'estimulació. Per això són importants les exploracions neuropsicològiques inicials i de seguiment per tal de poder pactar un pla de treball amb cada cas individual. En el cas que s'opti per fer treball grupal és cabdal que tothom tingui un rendiment cognitiu similar per tal d'assegurar-se que es tingui una vivència positiva i la continuïtat de l'activitat.

En definitiva, davant de certs canvis cognitius és molt fonamental confiar en mans expertes i en programes d'estimulació cognitiu seriosos i fets a mida que contribueixin a pal·liar i frenar el procés d'un possible deteriorament cognitiu i millorar la qualitat de vida de la persona. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Foraste, 11
www.fundaciouzsheimer.org

Quiropràctica i ajustos vertebrals

Una millora per a la nostra salut

ROSER DÍAZ

La quiropràctica és una professió sanitària que s'ocupa de la prevenció dels trastorns mecànics del sistema que formen els músculs i l'esquelet. El nostre cos està dissenyat de tal manera que el cap, la caixa toràtica i la pelvis quedin perfectament alineats, cosa que suposa un bon equilibri i repartiment de forces. Això tant en l'àmbit frontal com lateral. Perquè el cos es mantingui alineat, és necessari un bon hàbit postural. Una mala postura continuada pot tenir greus conseqüències en el nostre dia a dia.

Nosaltres estem sotmesos a tres tipus d'estrès, el físic, químic i emocional. Aquest, produeix en el nostre organisme el que coneixem com a *subluxació*. El nostre cervell envia continuament als nostres òrgans, teixits i cèl·lules, ordres d'actuació. A la vegada, el cervell també rep les respostes de tots aquests elements. Quan aquesta cadena d'informació es trenca, es produeix una subluxació. La comunicació no és la correcta i el destinatari de la informació no actua correctament. Quan hi ha una desviació mínima a les vèrtebres de la columna, es produeix el que es coneix com a *subluxació vertebral*. Es perd l'alienació i fixació d'una o més vèrtebres i comencen les

interferències del sistema nerviós. Segons la quiropràctica, cada vèrtebra actua sobre una zona determinada del nostre cos. Així, el deteriorament d'una vèrtebra afecta un òrgan, glàndula o teixit en concret. Podem patir malestar, disfuncions, deterioraments en teixits, mals d'esquena, migranyes, asma, dolors cervicals, ciàtica, depressions, escoliosis...

El tractament per evitar aquestes disfuncions, segons la quiropràctica, comença per un estudi de l'alineació del cos humà. Es fa un estudi postural i es mesuren els angles de desplaçament del cap, malucs i genolls. Un cop calculats els angles d'inclinació indeguda, es mira quines vèrtebres poden afectar i per tant a quins òrgans perjudiquen o quines disfuncions provoquen. Per corregir les causes, s'apliquen tècniques manuals d'ajustos, que en forma de tractaments periòdics, de mica en mica, corregixen les subluxacions, ens donen una millor qualitat de vida i ens eviten possibles degeneracions fisiològiques.

Tothom es pot beneficiar de la quiropràctica, ja siguin nadons, nens, embarassades, esportistes, músics, persones grans, etc. ■

NOTA: La quiropràctica està reconeguda com a professió sanitària per la Organització Mundial de la Salut (OMS).

5a Pinzellada d'una velleta

Fa temps vaig llegir una frase que em va agradar, tot i que em va fer pensar. Era de Pere Calders i deia:

"Vaig néixer abans d'ahir i ja som demà passat".

Ho vaig trobar una mica exagerat. "Abans d'ahir", quan vaig néixer, era l'any 1934, s'havia proclamat la República, després varen arribar tres anys de guerra, després una postguerra que no s'acabava mai, després...

Infància, adolescència, major d'edat, fills, nets, besnets...

Soc a "demà passat" com deia Pere Calders, però ha plogut molt. No ho

veig tan de pressa com ho veia ell. Vas cremant etapes i, si tens sort, arribes a vell o a vella.

Tanmateix, tinc un dubte. Soc vella o soc gran?

Diuen que depèn de l'estat físic i mental de la persona, més que de l'edat.

La meva metgessa de la Seguretat Social, que sap que m'agrada escriure, em va dir que escriure era una de les millors medicines contra l'Alzheimer. I em va dir que jo era gran, però no vella. Perfecte!

MONTSERRAT CORNET

El Jardí
PREMSA LOCAL

Fes-te'n subscriptor/a!

Rep *El Jardí* a casa per 50 € l'any

Envia un correu a: infoeljardi@gmail.com

Consulta: www.diarieljardi.cat

   @diarieljardi

**BUFETS
JURÍDICS**

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

**REFORMES,
SERVEIS
PER LA LLAR**

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

**FARMÀCIA
CABANAS**
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

**Bufete
Vall-Lamora**

www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

**ESPORTS
I OCI**

**Ferreteria
Mandri**

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriamandri.com
www.ferreteriamandri.com

RESTAURACIÓ

INSTITUT AUDITIU
salesa
*El meu centre auditiu
de confiança*

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

KOPERUS
Business & Legal Services

c. Borrell i Soler 8, Pedralbes
Tel.: +34 93 119 02 97
Mov.: +34 692 208 354
info@koperus.com
www.koperus.com

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.cancaralleu.cat

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

**LA FONDA
DE SANT GERVASI**
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a
dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

CLÍNICA DENTAL
Dra. Maria De Almeida Eliseu
C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

PERRUQUERIA

SLAM BRIDGE

Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

JARDINERIA

SALUT

OIE! CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA
ODONTOLOGIA
INTEGRAL ESTÉTICA
93 114 66 89

• IMPLANTOLOGÍA • ORTODONCIA
• CARILLAS • ESTÉTICA LABIAL
• PRÓTESIS FIJA • FISIOTERAPIA ATM

C/ Sant Gervasi de Cassoles 49, 08022 Barcelona
www.oiedental.net

AXICIA
**Hair
Perruquers**

c/ Arimon 12 08022 BCN
680727330
www.axiciahair.com

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

**JARCLOS
GARDEN CENTER**

c/Collserola, 22-24
93 418 32 06
c/Esoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

**CLÍNICA
SAGRADA
FAMÍLIA**

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 935661257

unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

*Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi*

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

PROJECTE
RADARS

BARCELONA.CAT/RADARS

UNA MIRADA SENSIBLE
I RESPECTUOSA

Fem barri amb i per les persones grans de Sarrià i Les Tres Torres

Sessió informativa Radars
+ obra de teatre + esmorzar

Divendres 15 de febrer, a les 11.30 h

Salesians Sarrià, sala F 103

Passeig de Sant Joan Bosco, 42

Vine!

Ajuntament de
Barcelona

